

A MEGVÁLTÁS MŰVE

Golgota

Feltámadás

Mennybemenetel

**János evangélium 14/21 ígérete alapján
prófétai módon kapta és írta:**

BERTHA DUDDE

Ezek az írások valláson felülállók!

Valláshoz tartozástól nem akarnak senkit eltéríteni, sem valami vallási közösségre rábeszélni.
Megjelenésük egyedüli oka, hogy Isten szavát – amit Ján. Ev. 14,21 ígérete alapján ad nekünk a mai időkben –
az embereknek hozzáférhetővé tegye.

Ján.14,21: Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem.
Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Német eredetiből fordította, és közreadja:

G. Szieger Magda
1913 - 2001

TARTALOMJEGYZÉK

Az Ellenfél támadásai - Jézus félelmei az Olajfák hegyén

Krisztus keresztútja

Krisztus szenvedése - Nagypéntek

Nagypéntek

Kereszthalál - A Megváltás Műve

Kereszthalál

Jézus áldozati halála

Jézus Krisztus helyettesítő engesztelése

Jézus szenvedése a kereszten

Jézus Krisztus engesztelő áldozata

Áthidalhatatlan szakadás - Krisztus Megváltó Műve

A haldokló Megváltó utolsó szavai a kereszten

Jézusa kereszthalál után alászállt a mélybe

Alászáll a pokolra

Nagypéntek - Szeretet

Szenvedni és meghalni

Halál és feltámadás - Élet

Húsvétvasárnap

Jézus feltámadása

Húsvét – Feltámadás - A halál legyőzője

Feltámadás 1.

Húsvét üzenete

Győzelem a halál fölött Jézus Krisztus által

Föltámadás 2.

Harmadnapon föltámadott

Krisztus mennybemenetele - Megdicsőülés

Krisztus mennybemenetele 1.

Krisztus mennybemenetele 2.

Engedélyezett a minden változtatás nélküli, és a forrás megjelölésével készült, fejezetenkénti fordítás és nyomtatás.

2007.

Az Ellenfél támadásai - Jézus félelmei az Olajfák hegyén

Sokszor kell még bizonyosságot tennetek, mert az ellenetek való támadás megmarad a vég bekövetkeztéig. De azt is gondoljátok meg, hogy szokatlan kegyelmi adományokat kaptok, amelyek a kitartást megkönnyítik, fentről érkező szavaimmal jelentős erőt nyertek. Ehhez hozzájárul, hogy ezt az erőt valóságosan érzitek akkor is, ha nagy a testi gyengeségetek, és azt hiszitek - nincs elég erőtök az ellenállásra.

Mellétek állok, és nem hagylak magatokra bennetek. Ismerem küzdelmeiteket - lelki szükségéiteket - ismerem a testi gyengeségeteket. De megígértem segítségemet, csak forduljatok hozzám, és biztosan megkapjátok, mert szeretlek, és ellenfelemmel szemben nem akarok elveszíteni.

Az félreérthetetlen, hogy Ő csak azért játszik veletek, hogy megnyerjen magának. De ne engedjétek, hogy legyőzzön, hanem egyszerűen forduljatok hozzám, és én megsegítelek. Az ellenfél épp a szellemi törekvést igyekszik megakadályozni. És ha ti tudtok erről, akkor küzdjétek nagyobb erővel, amennyiben már előre imádkoztok, hogy erősítsek meg gyengeségetekben. És a segítséget látható módon megkapjátok, csak egy kis önlegyőzést követel, de ezt az akarati döntést meg kell hoznotok.

És csodálatos a győzelem, amiben részesültök. Minden kiállt küzdelem előnyt jelent a léleknek, akkor is ha ti úgy érzitek, csak szeretet-gyakorlat volt velem szemben amit tettetek. Ezzel folyton erősebbek lesztek, és győztesek maradtok az ellenfél fölött. Gondoljátok Megváltó Művemre, és a megelőző erős támadásokra. Az ellenfél fölöttem is uralmat akart nyerni, engem is vissza akart tartani attól, amit végbe akartam vinni. Engem is betöltött a legnagyobb gyöngeség érzetével, és elvette minden hitemet, hogy ellen tudok állni neki.

Mint ember imádkoztam, és erősítést kaptam. Győztes lettem fölöttem, mert erősen akartam, hogy benneteket meg tudjalak váltani. És amíg felém fordulva engem akartok, nem kell félnetek, hogy átengedlek ellenfelemnek - lelketekért majd én küzdök! És valóban, megnyerlek benneteket mindörökké magamnak!

Ámen.

Krisztus keresztútja

Aki követni akar, az magános úton jár. Embertársai nem értik meg - ahogyan engem sem értettek - annak ellenére, hogy szeretetemmel ajándékoztam meg őket. Aki követni akar, annak magára kell venni a keresztet, ahogyan én is tettem. Bár az Örök Szeretet nem enged egy embernek sem olyan nehéz keresztet, amilyen az ember Jézusé volt.

Hordoznia kell azt, de terhét megkönnyítheti, ha segítséget kér tőlem. A keresztet akkor én veszem vállaimra, és hordozom - és velem minden könnyebb lesz; velem társulva már nem jár egyedül. Én mindig megértem, megosztom vele örömeit, fájdalmait. Földi útját állandóan csöndes kettesben járhatja velem. Így keresztjét is hordozhatóan érzi, és sorsához megadóan alkalmazkodik.

Az egész emberiség fájdalma a vállaimon volt, amikor szemem előtt látva a keresztalált - mondhatatlan testi szenvedések között - a Golgotára mentem. Azokért jártam a nehéz utat - ami a keresztalállal végződött - akik majd egykor követnek. Mondhatatlanul szenvedtem mint ember, hogy lecsökkentsem az emberek szenvedéseit. Részt vettem az egész emberiség szenvedésében és hordoztam értük a keresztet. És azok követtek, akik szerettek. Az egész emberiséghez mérve, csak kevesen voltak akikért meghaltam; kevesen osztották meg velem kínjaimat, és szenvedtek velem, és értem. Egyszerűen hordták keresztjüket, mert engem követtek, mert az irántam való szeretet mindent kétszeresen éreztetett velük.

De szeretetük balzsam volt a kegyetlen emberek által ütött sebekre; szeretetük megsokszorosította akaratomat, hogy keresztalálom által szenvedjek, és segítséget hozzak.

A kivégzéshez vezető úton sokan követtek, de szenvedésemben csak kevesen vettek részt. A Földön is sokan vándorolnak, de kevesen követnek. Mindenkiért meghaltam a kereszten, de áldozatomat, és szerzett kegyelmeimet csak kevesen teszik magukévá. Kevesen követnek, holott csak követésem által üdvözülhetnek. Mindenki vegye vállára keresztjét és gondoljon a Golgotához vezető áldozati utamra, ami nehéz volt egy ember számára és összeroskadtam alatta. De egy másik ember szeretete segített rajtam amikor már szinte kudarcot vallottam.

Amikor ti szenvedtek, gondoljatok a szavakra: "Aki követni akar, vegye vállára keresztjét!"

Tudnotok kell, hogy minden akaratomban megnyugvással hordozott szenvedés keresztre feszítésnek számít, ami minden bűntől való megváltást és megszabadulást jelent.

Tudnotok kell, a földi utat azért járjátok, hogy megszabaduljatok bűneitek következményeitől, aminek nagyságát ti nem tudjátok felmérni.

Az olyan bűntől, amiért bár meghaltam, hogy nagyságát lecsökkentsem - de amit mégis minden egyes embernek, amennyire erejéből telik, magának kell lehordania, ha azt akarjátok, hogy a Megváltás Művéből - amit szeretetem a keresztalállal megkezdett - részesüljete.

Az emberek csak kicsi keresztet hordoznak, mert a nehéz terhet levettem róluk. De teljesen szenvedés nélkül nem maradhattok, mert a szenvedés terel ahhoz, aki segíteni akar minden emberen, hogy örökké boldogok lehessetek.

Ámen.

Krisztus szenvedése - Nagypéntek

Krisztus kereszten elviselt szenvedéseit megközelítően sem lehet elmondani az embereknek, mert tökéletlenségükben nem bírják fölfogni, mit jelent egy tökéletes embernek, hogy a bűn áldozatává legyen. Mert bizonyos mértékben az emberek rosszasága győz azon, aki semmiféle szenvedést nem okozott nekik.

Az ember Jézus fényelke megborzadt a pokol fajzataitól, de nem védekezett ellenük. Mindent megengedett, hogy az megtörténjen vele, de eliszonyodott ennyi emberi szennytól és rosszindulattól. Leírhatatlanul szenvedett ettől, még jobban mint attól, ami a testével történt. Lelke a sötétség közepén volt, és nem bírta elviselni ezt a sötétséget. Ennek ellenére nem menekült el, mert fenéig ki akarta inni a kelyhet, hogy az embereket megváltsa. Maga mondott le a világosságáról, mert e nélkül nem történhetett volna meg mindaz, amit az ember Jézus akart, hogy megtörténjen. Az emberek iránti szeretete áldozatot akart hozni az emberiség bűneiért.

Tehát hatástalanította saját világosságát, és a sötétségbe jutott; az kínokat okozott, és félelemmel töltötte el. Ez kínjait megsokszorozta, a lelki kín felülmúlja a testi kínokat - de ezt csak a tökéletes ember érti meg. És Jézus tökéletes volt - ahogyan Atyja is tökéletes a Mennyben. Ennek ellenére mégis a Földön, az emberek között volt. Az Ő birodalma, a Világosság Birodalma - és a Föld, a Sátán Birodalma. Ebben a földi birodalomban engedte meg a Világosságból való lélek, hogy erőszakot tegyenek rajta. Határtalan iszonyat fogta el a legtisztább, és legáttetszőbb lényt, aki valaha a Földön élt. Kezek érintették, amelyektől iszonyodott, mert a pokolból nyúltak feléje, és megfogták. Szavakat kellett hallania, amelyekkel legmélyebben megsértették. Mintegy a maga világától elválasztva, védelem nélkül ki volt szolgáltatva a sötétségnek. Bár örökkévalóságok óta az volt a kívánsága, hogy a Megváltás Művét végbevigye, de ettől semmi nem lett kevésbé iszonyatos, mert a végső kimerülésig megkínózták, és megfélemlítették.

Ezért lökődött ki belőle a szó: "Istenem, Istenem, mért hagytál el engem?" Ebben a pillanatban már nem tudott missziójáról semmit, csak az Istentől való szétválást érezte. Elvált attól a világosságtól, ami után vágyott, ami után kiáltott a maga szükségében. Ez volt a legnehezebb, amit mint embernek a Földön el kellett viselni. Mert nemcsak teste szenvedéseit hordozta, a lelke sokkal többet szenvedett. De ehhez az emberiségnek még nincs megértése.

Akármennyit szenvedjen is egy ember, soha nem éri el a szenvedésnek azt a fokát, amit az ember Jézus eltűrt - aki sokkal előtte már mindenről tudott, és ember mivoltában így imádkozott: "Atyám, ha lehet, vedd el tőlem e kelyhet, de mindazonáltal ne az én, hanem a te akaratod legyen meg." Lelke teljesen alávetette magát Istennek, végbe akarta vinni a Megváltás Művét. És megadta magát sorsának, mert túlságos nagy volt az emberek iránti szeretete. De a bűnadósság is

túlságosan nagy volt, ahol csak a legmesszebbmenő kínok és fájdalmak jöhettek számításba - ezért hozta meg ezeket az ember Jézus.

Fölmérhetetlen volt a szenvedés, és fölmérhetetlen Jézus szeretete is, ami arra vitte, hogy a test és lélek szenvedéseit magára véve, az emberiséget megszabadítsa az örök haláltól.

Ámen.

B.D.Nr.8791

1964. 03. 27.

Nagypéntek

Ember nem képes a keresztút és a keresztre feszítés kínjait felmérni. Az emberi fogalmak szerint elviselhetetlen volt, és csak az emberek iránti szeretetem ereje tette lehetővé, hogy meghozzam ezt a legnehezebb áldozatot, ami meghozta az emberiségnek az Atyával való kibékülést. És ha meg is próbáljátok elképzelni kínjaimat és fájdalmaimat - az csak gyenge próbálkozás marad, mert azok emberfeletti szenvedések voltak. Egyszeriek voltak ezek a szenvedések, és azok is maradnak, mert ennek a kornak az "embere" az előzetes kínokat nem állta volna ki, és senki más nem lett volna képes végbevinni - mert csak kicsi rész belőle elég lett volna; hogy elvegye az illető ember életét.

De én szenvedni és halni akartam, hogy megfelelő engesztelést nyújtsak az emberiség bűneiért. Magamra akartam venni az emberiség minden bűnét, és engesztelő áldozatot akartam hozni érte, hogy az Atyának visszaadjam elvesztett gyermekeit. A Megváltás végbevitelére nélkül azok soha nem juthattak volna az Atya közelébe. És szabadon, az Atya, és elbukott testvéreim iránti szeretetből jártam utamat.

Tudtam, milyen sors vár rám, és ezért kétszeresen szenvedtem, mert mindig szemem előtt volt a keresztre feszítés képe. Folyton magam előtt láttam a szenvedés útját, ami a kereszthez vezetett. De szabadon teljesítettem missziómat, és az ellenféltől minden lelket megvásároltam, aki kész volt, hogy ezt elfogadja. Ismertem az emberi gyöngeségek okát; és mindenkinek kegyelmet szereztem kereszthalálommal, mert az megerősítette szabad akarataikat. Megszámlálhatatlan kegyelmet szereztem, melyek segítségével ismét elérhetik a magasságot, ahonnan egykor a mélybe zuhantak.

Tudtam, ha nem kapnak segítséget, egyedül nem tudnak a magasba lendülni. Megszántam elesett testvéreimet, mert ismertem az Istenközelség boldogságát.

Tudtam, mit adtak oda - hogy örökké el lettek utasítva az Atya színe elöl, hacsak a nagy vétket valaki el nem törli, amit azzal vettek magukra, hogy eltávoztak az Atyától. De nagyon nehéz volt a testi-lelki fájdalmakat tudatosan elfogadni; az utat félelemmel és nyomorúsággal végigjárni; és mindvégig kitartani a Megváltó Munka mellett. Mert minden testi érzésemmel ember voltam, és amint közeledett misszióm utolsó idejének a kivitelezése - annál emberibb lett gondolkozásom;

amikor elfogtak, és amikor irgalom nélkül kimondták az emberek által kigondolt iszonyatos halálnemet.

A mérhetetlen vétekhez, az Istentől való egykori eltávozás ősbűnének eltörléséhez egy szenvedőképes valaki, egy ember kellett, mert Isten - aki mint a Szeretet volt bennem - nem szenvedhetett, ezért a Megváltó Munka utolsó fázisában visszavonta magát. Ez kimondhatatlan félelmet váltott ki belőlem, és e szavakra készítetett: "Istenem, Istenem, miért hagytál el engem!"

A tudat, hogy Atyám bennem van, enyhítette volna fájdalmamat - viszont nem lehetett elég nagy a szenvedés az egész emberiség vétkeinek láttán, a minden elbukott ős-szellem láttán - akiket ki akartam menteni a mélységből. Művem csak "mint ember" akartam végbevinni, ezért helyeztem Atyám akaratába az én akaratomat - de ez már kezdet óta az én akaratom is volt - csak a halál közelsége láttán rövid időre megingott. De aztán akarata előtt teljesen meghajoltam, amikor felkiáltottam:

"Atyám, ne az én, hanem a Te akaratod teljesüljön!"

Valóban nehéz volt az áldozat, amit hoztam. Sem előttem, sem utánam ember nem tudta volna teljesíteni, mert az emberi erő határát túllépte. Én viszont erőmet az Atya szeretetéből vettem, mert a szeretet halálom órájáig bennem maradt. E nélkül nem mondhattam volna: "Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek!"

Tehát kapcsolatban voltam, és maradtam az Atyával akkor is, ha nem használtam föl a szeretet erejét, hogy kivonjam magamat az áldozati-halál alól. Egyszer majd átélhetitek velem a kereszt-halálomat is, amikor már a Világosság Birodalmában tartózkodtok. Csak akkor lesz világos előttetek testvéreimnek szóló túl nagy szeretetem, ami mindent magára vett, hogy visszaadja az életet azoknak, akik szabad akarattal a halált választották: újból életre kelhet mindenki, aki engem szabad akarattal elismer Megváltójának, és azt szeretné, bár érte is meghaltam volna, és ő is a megváltottakhoz tartozhasson, akikért kiontottam véremet, és akik VÉREMM ALTAL bocsánatot nyertek, és megszabadultak bűneik adósságától. Attól az adósságtól, ami az Atyától elválasztotta őket, de én keresztihalállal meghoztam a kiengesztelődést.

Ámen.

B.D.Nr.4615

1949. 04. 19.

Kereszthalál - A Megváltás Műve

Jézus életét adta a kereszten. A bűnök büntetéséért és engeszteléséért vette magára a legszégyenteljesebb halált, azokért, akiktől már semmi javulás nem várható. Leereszkedett a földre, hogy elviselje ezt a halált. Hatalma és dicsősége erejével elkerülhette volna, mert az ISTENSZELLEMM TELJESSÉGE lakott benne. De nem tette meg, mert irgalmas tevékenységet akart végbevinni, hogy embertársain segítsen.

A tettehez szeretete mélységéből jött az akarat. A benne lévő szeretet olyan erős volt, hogy emberi akaratát is fölerősítette, és képessé tette a missziója végrehajtására. A szeretet hajtotta, és kivitelezője az emberi szabad akarat volt. Olyan kínokat és megaláztatásokat vett magára, amelyek ellentmondtak isteni természetének, s mondhatatlanul kínlódott miatta. Viszont megerősítették akaratát, hogy a bűnnek ebből a mocsarából kiszabadítsa az embereket.

Megkönyörült a nagy szellemi ínségen, amiben az emberiség élt, és akik a bűn következtében már semmit sem tudtak földi, és túlvilági sorsukról, akik állapotukat illetően teljes ismeretlenségben voltak, amiért a túlvilágon igen nagy szenvedéseknek néztek elébe. Szánalomra indította a sötétségük, és a függőségük annak irányában, aki mélybe való zuhanásukat okozta. Vissza akarta őket rántani, lehetőséget akart adni, hogy teljes akaratilag szabadságban induljanak a boldogság állapota felé. És mert gyengék voltak, erőt akart közvetíteni. Ezt az akarat erősítését szolgáló isteni ajándékot a kereszten elviselt halálával szerezte meg.

Gazdagságot akart kiosztani az egész emberiségnek, de ebbe a gazdagságba engesztelő áldozata révén először magának kellett eljutnia. Nagy bűn terhelte őket, és annak kihatását kellett gyöngíteni. Viszont az Isteni Igazságosság áldozathozatal nélkül nem engedhette el ennek a nagy bűnnek az eltörlését anélkül, hogy maga le ne alacsonyodjon teremtményeivel szemben.

Ennek az Örök Rendnek az ismeretében határozta el az ember Jézus, hogy amennyire emberi testben csak lehetséges - áldozatot hoz Istennek. Erre indította az emberek iránti szeretete, és Isten elfogadta az áldozatot, mert a szeretet mindent eltöröl, a szeretet a legerősebb hatalom, és megnyitja Isten haragját: azaz - igazságosságának teljesen eleget tesz, amikor a tettek hajtóereje a szeretet.

De az áldozat megtétele határtalanul nehéz volt. Az emberi erőt fölülmúlta, és ezért nagy volt az értéke - amennyiben teljes megbocsátást ígét azoknak, akik elismerik Jézus Krisztust a Világ Megváltójának és akaratban és gondolkodásban hozzá kapcsolódnak. Tehát követik Őt, komolyan fáradoznak, hogy életük a szeretet élete legyen úgy, ahogyan Jézus is élt a Földön. Ő megmutatta az embereknek az egyetlen utat, ami az örökélethez vezet. Ez az út csak a szeretetben való élés által ismerhető fel, és nála a kínos kereszthalállal lett megkoronázva.

Ámen.

B.D.Nr.5932

1954. 04. 16.

Kereszthalál

Kereszthalálommal az irgalmasság felfoghatatlan nagy cselekedete ment végbe. Az irgalomnak ez a tette az egész emberiségnek, a múlt, a jelen, és a jövő emberének egyaránt szól. Minden emberért meghaltam, minden ember bűnét magamra vettem - mert minden ember az ősbűnnel terhelve jön a világra.

Tehát ez az ősbűn indított arra, hogy az emberekért szenvedjek és meghaljak, mert az ősbűnt akartam kiengesztelni az előtt, aki ellen irányult, és Isten

igazságosságának akartam eleget tenni. Ti emberek nem vagytok sem bűnösök, sem annak nagyságának tudatában, de szeretetem mélységét sem fogjátok föl, amivel megváltástok munkáját végbevittem.

Akárhogy ábrázolják is szenvedésem nagyságát, ti a szenvedés és fájdalmak mértékét megközelítően sem tudjátok felmérni - amiket értetek eltűrtem - mert nemcsak a testem, hanem a lelkem még annál is jobban szenvedett.

Megrettent az emberek bűnösségétől, nem tudott védekezni, amikor a pokol minden ereje ellene volt, és minden rosszat megtett, amit csak tehetett. Az én lelkem tiszta és áttetsző, hatalmas volt a különbség közte, és a sötét emberek között. Lelkem démoni szférában volt, ahol semmi mással nem találkozott, csak sátáni felfogással. Fénnyel és szeretettel teli lelkem a mélység mélyébe nézett, és elborzadt ennyi bűntől és sötétől. Mondhatatlanul szenvedett a test is, mert amit kínban és megalázásban ezek az emberek ki tudtak találni, azt megtették rajtam, és örültek aljas tetteiknek. A pokol elszabadult ellenem, és ez volt a legnehezebb küzdelem, amit ember valamikor is megküzdött, hogy a szereteten keresztül győztes maradjon. Ez a szeretet mindenkié, aki a sátán hatalmában van, és én vissza akarom adni szabadságukat.

Láttam kínzóim nagy elvetemültségét - és mégis értük szenvedtem, és haltam meg. Tudtam, hogy annak eszközei és kivitelezői, aki ellen küzdöttem. Tudtam, hogy maga a Sátán van ellenem, és megváltó munkám célja az, hogy legyőzzem. Az volt a misszióm, hogy az emberiséget megszabadítsam hatalmától. Ezt a missziót szabad akarattal vettem magamra, amikor a Földre szálltam. És mert az emberek iránti szeretetem túlságosan is nagy volt, azért szenvedtem többszörösen is, mert egyfajta módon meg akarták bosszulni szeretetemet, amikor mindenből amit velem tettek csak a gyűlölet, és szeretetlenség beszélt.

Viszont én szenvedni akartam - mert célom az engesztelés volt, és tudatosan mentem az emberekért a kereszthez vezető úton. Fenéig kiittam a kelyhet. Nem engedtem meg magamnak jóindulatú ájultságot, ami rövid időre megszabadított volna kínjaimtól, és szenvedéseimtől. Testemet kitartásra kényszerítettem, amíg csak el nem jön az órák. Szervedni akartam, mert más mód nem volt a megváltásra csak az, hogy az én testem fogja fel az összes bűn kihatását, és az én testemet-lelkemet terhelje mindaz, amit különben minden embernek magának kellett volna hordoznia - de összetört volna alatta.

Az egész emberiségért szenvedtem - és ezért kellett mérhetetlenül erősen éreznem mindent. A keresztút fájdalmait, és a kereszthalál kínjait az emberek nem tudják elképzelni, mert összetörnek a benyomás ereje alatt, hacsak egy pillanatra is betekintést kapnának azokba az órákba, amelyek megelőzték kereszthalálomat. De egyszer majd ti is részt vehettek benne, egyszer majd kinyilvánul, hogy mit tettem értetek, és örökké hálásak lesztek, hogy megmentettelek az örök haláltól, hogy a megváltó munkám által kiszabadítottalak annak kezeiből, aki lelketek halálát akarta. És akkor kinyilvánul szeretetem nagysága is - ami mindörökké a tietek.

Ámen.

Jézus áldozati halála

Jézus Krisztus áldozati halála egy egyszeri esemény volt. De kihatása minden időre szóló - a múlt, jelenre és jövőre is. Amit az ember Jézus tett, az egyszeri volt és soha nem ismétlődik meg, mert szellemi tett, és mert szellemi tett, ezért vált földi módon láthatóvá. Az embereknek erről tudomást kellett szerezniük, ha részesedni akarnak ennek az összehasonlíthatatlan eseménynek a kihatásában.

Jézus kereszthalálának szellemi mibenléte, és szellemi ereje van. S szeretet volt az az erő, ami az ember Jézust képessé tette, hogy olyan mértékű szenvedést viseljen, amibe mindenki más belepusztulna. És a szeretet volt az, ami felismerte ennek a szenvedésnek a szükségességét, és a szeretet indította a világosságból való lelket, hogy keresztutat járjon az emberekért a Földön. Jézus Megváltó Műve minden időnek szól, ezért egyszeri marad, mert a létrehozó szellemi ok megtette hatását, és nincs rá szükség, hogy megismétlődjék. A jelen, a múlt, és jövő minden embere részesedhet belőle, mert minden ember megkaphatja a kegyelmeket, amiket az ember Jézus a kereszten szerzett. Irgalmas cselekedete soha nem merül feledésbe, mert az nem emberi cselekedet, hanem Jézusban maga Isten halt meg az emberekért, és így ez a tett egyszeri esemény, és az is marad.

Az emberiség hosszú időn keresztül a bűn állapotában tartózkodott a földön, mielőtt JÉZUS KRISZTUS A MEGVÁLTÓ megkönyörült az embereken - de akkor a kereszthalállal mindenki megváltást kapott. A sötétségben is még hosszú ideig fognak tartózkodni az emberek, mert még Isten ellenfelének hatalmában vannak. De Jézus Megváltó Műve majd meghozza azoknak is a szabadulást. És ha végtelenül sok is a teremtmény, aki még megjárja a földi utat, Isten irgalma egyszer minden teremtményt átfog, és Jézus Krisztus által megváltásra talál a bűnből és halálból, mert Ő a jövő emberéért is meghalt. Erről a hatalmas szeretetről mindig és mindenhol ismeretet szereznek majd. Csak mindig és minden időben át lesz engedve az egyes embernek, hogy igénybe veszi-e a megváltás kegyelmét - vagy nem.

Jézus áldozati útja felmérte az emberiség minden bűnét, mert annyira kínos volt. A fény egy angyala átment a mélységek mélyén, mert nemcsak az emberi testnek, hanem a tiszta léleknek is leírhatatlanul kellett szenvedni, mert a szenvedésnek ezt a mértékét ember el nem bírta volna viselni. Az ember Jézus Megváltó művét másképpen kell megítélni, mert az az Örökkévalóságban sem veszti el értékét. Minden embernek fel van ajánlva ez a kegyelmi ajándék, minden ember hasznosítja, és minden embernek, aki üdvözülni akar, el kell fogadnia. Ezért minden ember Istentől érintettnek érezheti magát, mert Isten megszólítja amikor szeme elé állítja Jézus Krisztust, és Megváltó Művét. Utalás ez, hogy hol keresse, és hol találja meg üdvösségét, mert érte is meghozta Jézus a kereszthalálat, hogy az ember elismerje Krisztust, és a kereszthozza alá álljon.

Tehát a megváltó tettnek csak az emberek szívében kell megisméltódni. Jézusra, és hatalmas szeretetére kell gondolnia, aki meghozta érte ezt az áldozatot, akarnia kell, hogy az irgalmas tett számára is érvényes legyen. A MEGVÁLTÓ TETT soha nem veszi el bűntől eloldó erejét, és az ember megszabadul minden vétkétől, akármekkora is az. Isten meghalt a kereszten az emberek iránti szeretetből, ezért megsemmisít minden bűnt, ha azt bűnbánattal terjesztik eléje.

Ámen.

B.D.Nr.6605

1956. 07. 25.

Jézus Krisztus helyettesítő engesztelése

Jézus Krisztus titeket helyettesített, amikor bűneiteket magára vette. Az ember Jézus önmagát adta oda értetek, emberekért, hogy eltörölje a bűnadósságot - holott ő a legtisztább, és legártatlanabb lény volt, aki valaha a Földön élt.

Szenvedett értetek, és meghalt értetek. Isten soha el nem fogadta volna embertől ezt az áldozatot, ha az nem szeretetből hozza meg. Isten igazságossága azt követeli, hogy minden lény maga bűnhődjön a vétkéért, és így szabaduljon meg. Ezzel az igazságossággal az ember Jézus szembeállította hatalmas szeretetét, ami a gyenge leterhelt testvéreknek szólt, akik már képtelenek voltak akkora erőt kifejteni, hogy magukra vegyék és hordozzák a szenvedést, ami ahhoz kellett, hogy kiegyenlítse azt az óriási bűnt, amit az Isten oldala mellől való szabad akaratú elbukás magával hozott. Felismerte azt a nyomorúságot, amiben az emberiség élt, tudta mekkora bűn, hogy feladták az Isten iránti szeretetet, és tiltakoztak a szeretetereje ellen. Tudta, hogy mindezt a szeretetnek akkora tette tudja csak kiegyenlíteni, amekkora ez a bűn.

Azt is tudta, hogy ilyen cselekedetre ember nem képes, mert nincs azokban akkora erő, amekkorát ez megkövetelne. Így azzal is tisztában volt, hogy az emberek - egykor elbukott testvérei - menthetetlenül elvesznek, ha nem kapnak segítséget. És az ember Jézus tele volt szeretettel a szerencsétlenek iránt, és ezzel a szeretettel ajánlotta fel magát engesztelésre. Isten elfogadta áldozatát, amit az emberiség képviselőjeként hozott. Isten igen nagyra értékelte az ember Jézus szeretetét, mert ellen tudott állni az ellenfél kísértéseinek, amelyekkel önszeretetre akarta csábítani. Az ember Jézus teljesen önzetlen volt, és önmagát nem vette figyelembe. Szeme folyton az emberek nyomorúságát látta, és azokon kívánt segíteni.

A nagy áldozat meghozatalára egyedül a szeretet indította - és Istent is a szeretet indította, hogy elfogadja az áldozatot. Tehát a kiegyenlítést a szeretet hozta meg, és Isten igazságossága nem szenvedett csorbát. Az engesztelés megtörtént, de nem maguk az emberek, hanem az emberek képviselőjében Jézus hozta meg - aki mint ember, ugyanazon a szinten állt. Nagy szeretete megépítette a hidat az ÖRÖK SZERETET - Isten felé. Ezzel már érthető lesz, hogy ebben az emberben MAGA ISTEN ölthetett testet, mert Jézust "betöltötte a szeretet" - vagy azt is lehet

mondani "maga a SZERETET" volt az ember Jézusban. Így maga ISTEN engesztelt teremtményei bűnéért. Isten szeretete törölte el a bűnt, Isten engedte magát keresztre feszíteni, hogy nagy szükségükben segítséget vigyen teremtményeinek. Az Isten elleni lázadás túl nagy bűn ahhoz, hogy azt ember ki tudná engesztelni - de Isten szeretete nagyobb volt. És az ember Jézusban ez a szeretet adott hírt magáról az irgalom nagy tette által - ami csak egyszer történt, és történhetett meg ezen a Földön.

Ezért a vételkedősság fönnmarad minden embernél mindaddig, amíg fel nem használja a szeretetnek ezt a nagy művét, ami érte is végbement. Mert nincs ember, aki egymagában ki tudná engesztelni ezt az óriási bűnt, akármekkora lennének szenvedései. Csak a szeretet képes a megváltásra - és ez a szeretet Jézus Krisztusban már meghozta nektek embereknek a megváltást. Egyedül a szeretet szabadít meg, így MAGA ISTEN volt, aki megváltott benneteket a bűntől, és haláltól.

Ámen.

B.D.Nr.1025

1939. 07. 26.

Jézus szenvedése a kereszten

Az emberek még nem ismerik a maga nagyságában Jézus szenvedéseit a kereszten. A földi gyermekei iránt érzett fölfoghatatlan nagy szeretete arra indította az Örök Istenséget, hogy testet öltjön a földön - hogy az eddig még áthidalhatatlan szakadékot az Atya és gyermekei között járhatóvá tegye a földön - és hogy ezeknek a gyermekeknek utat mutasson, ami elvezet hozzá.

Maga az Isteni Szeretet építette meg Jézus Krisztus által a hidat. Mint ember, az Úr elmondhatatlanul szenvedett. Az emberek iránti legmélyebb szeretettől vezetve megízlelte a kereszthalál minden kínját. A szeretet - amiből semmi nem volt az emberekben - arra indította, hogy meghaljon az emberiségért, és ezzel megváltást hozzon a legmélyebb bűnadósságból. Szavak azt a kínt nem tudják visszaadni, amit Jézus eltűrt a kereszten. Emberfeletti fájdalmakat szenvedett, mert teste egyesülve volt lelkével és szellemével. Ezáltal a legnagyobb harmóniában élt mindennel, ami tiszta, áttetsző és világos.

Ezt a testet a sötét hatalmak lerántották a maguk területére. A kéz ami érintette, bűnös, sötét alakok keze volt, démonoktól hajtva. A gyűlölettel eltelt kezek érintése leírhatatlanul kínos volt. Ha olyan embernek kellett volna a halált elviselni, aki csak egy volt a sok között, a Megváltó Mű nem lett volna olyan jelentős. De Jézus szenvedése ezerszeresen meghaladta egy közönséges ember szenvedéseit, mert nemcsak a test szenvedett önmagában, hanem inkább a lélek. Az a világosságból jött és a sötétség mélyen megalázta.

Földi ember nem képes a Megváltás Művét terjedelmében felmérni, csak a világosság állapotában érti meg azt a mondhatatlan szeretetet is, ami az Emberfiát arra indította, hogy a legnehezebb szenvedést vegye magára. És az emberiség olyan

csekélynek tekinti Jézus halálát, hogy nem riad vissza, és lemond a Jézus Krisztusban mint a Világ Megváltójában vetett hitéről is. Nincsenek tudatában micsoda mérhetetlen bűnt vesznek ezzel magukra - és mennyire nincs semmi, ami helyettesíthetné ezt az emberi nagy tettet, amit bemutatnának az emberiségért.

Ámen.

B.D.Nr.3375

1944. 12. 22.

Jézus Krisztus engesztelő áldozata

Emberfeletti tett volt, amit Jézus Krisztus bűnös embertársaiért végbevitt. Engedte keresztre feszíttetni magát - anélkül, hogy bűnös lett volna. Tökéletessége által lett volna ereje és hatalma, hogy ellenségeit megsemmisítse, és a szégyenteljes, és szenvedéssel teli kereszthalált elfordítsa magától. Ártatlanságát bármikor igazolhatta volna, ennek ellenére hagyta, hogy megtörténjen vele amit bűnös embertársai kigondoltak. Engedte hogy elfogják, és gúnyolódás és csúfolódás között halálra vigyék. Mondhatatlanul szenvedett, és a legkínosabb halállal halt meg. Mindezt az emberiség iránti szeretetből tette, hogy megváltsa őket.

Embertelen szenvedést vett magára, hogy Istennek engesztelő áldozatot hozzon azért a nagy bűnadósságért, amit az emberek magukra vettek. Ő tudta, micsoda rettenetes következményei lesznek ennek a bűnnek. Tudta, hogy az emberek eltékozták örök boldogságukat, hogy leláncolt állapotukból többé már nem szabadulnak meg, és örökkévalóságukig szenvedhetnek, ha testi haláluk után megváltás nélkül mennek át a túlvilágra. Jézus a szeretet által volt kapcsolatban Istennel. Szelleme egyesülve volt az Atya-Szellemmel. Tehát erővel és tudással telített volt. Fölsimerte mekkora a sötétség amiben az emberiség élt, fölsimerte gyöngeségüket és erőtlenségüket - habár az emberek erősnek, és fölényben lévőnek érezték magukat. Láta szellemi nyomorukat, látta lelküket a sátán hatalmában, és segítséget akart hozni ezekre: világosságot, erőt és erős akaratot.

Az emberiség erre nem volt méltó - és Isten nem ajándékozhatta meg őket olyannal, aminek előfeltétele a szív tisztasága, és az Isten iránt érzett mély szeretet. Isten igazságos, és adományainak feltétele az érdem és szolgálat. Tehát a világosság, erő és erős akarat birtokába nem juthattak, csak ha egy szeretettel eltelt ember meg nem szánja őket. Ez az ember önmagát ajánlotta föl áldozatnak azok helyett, akiket a szellemi nyomorból meg akart váltani. Jézus Krisztus volt ez az ember, egy tiszta fényszellem, aki emberi testbe öltözött, hogy meghaljon az emberek bűneiért. Teljes tisztasága megnövelte szenvedőképességét, viszont az emberek iránti szeretete túlságosan is nagy volt. Szabad akaratával végbevitte a Megváltás Művét, mert szenvedni akart az emberekért, hogy ezzel megtakarítsa nekik a szenvedést, és megvásárolja örök boldogságukat, amit bűneikkel eltékoztak.

Ámen.

Áthidalhatatlan szakadás - Krisztus Megváltó Műve

Áthidalhatatlan szakadék választja el Istentől azokat az embereket, akik szeretet és Jézus Krisztusba mint Megváltóba vetett hit nélkül élnek. Nincs Isten felé vezető útjuk, mert csak a szeretet épít hidat hozzá, és csak a Jézus Krisztusba vetett hit segít megépíteni ezt a hidat. Mert aki hisz Krisztusban, az parancsai szerint él, és gyakorolja a szeretetet.

Ezzel visszaállítja újból kapcsolatát Istennel. Más út nincs, mert aki nem akar a szeretet útján járni, az soha és semmikor sem jut el Istenhez. A szeretet útját az ember Jézus előttünk élte le a földön, az emberekért hozott Megváltó Művével áthidalta a szakadékot. Tehát ha hisznek benne, és megtartják parancsait, erre a hídra mindenki ráléphet. Tehát a földi élet már nem reménytelen, mert maga az Örök Szeretet mutatta meg az utat, ami átvezet az eddig legyőzhetetlen szakadékon őhozzá. Itt minden embernek van lehetősége, ha elismeri Krisztust, és Megváltó Művét. Ezzel átveszi a megszerzett kegyelmeket, a megnövekedett akaratot, és megszilárdított erőt.

Saját erőből a szakadékot senki sem tudná áthidalni, de a Megváltás Műve által igénybe vett adománnyal gyenge erejét megsokszorozhatja, és olyan akaratot nyerhet, amivel a legnagyobb akadályon is átjut. De az embert feltétlenül a Jézus Krisztusba vetett hit ösztönözzé a kegyelmi adományok kérésére. Imában forduljon hozzá segítségért, és megkapja amit kér. Mert az ember Jézus azért halt meg a kereszten, hogy attól fogva az ember már ne legyen erőtlenül kiszolgáltatva annak az akaratnak, aki mint Isten ellenfele megteremtette az áthidalhatatlan szakadékot, hogy Istentől elválassza az embereket.

És mert "Isten maga a Szeretet" - ellenfele szeretetlenségre indít, és ezzel mindjobban eltávolítja őket Istentől. Az ember Jézus ezért áll küzdelemben Isten ellenfelével. A Sátántól akarja elválasztani az embereket, amennyiben szeretetből induló cselekedetekre indít, és ezzel biztos fegyvert ad a kezükbe, mert az Isten közelségét garantálja, tehát Isten hidat képez önmagához.

De előtte Jézust el kell ismerni, mert e nélkül Megváltó Művét nem lehet igénybe venni, és az Isten és ember közti szakadék áthidalhatatlan marad. Csak a szeretetet gyakorló ember érti meg a Megváltás jelentőségét. Az ismeri a szeretet erejét, ismeri a kegyelmeket, amelyeket Jézus megszerzett az embereknek. Az ilyen ember igyekszik embertársait is megnyerni a szeretet élésére, igyekszik rávezetni őket a hídra, mert egyedül ez vezet Istenhez, és lecsökkenti a mérhetetlen távolságot Isten és ember között. És majd részese lesz a Megváltás Művének, amit Krisztus kereszthalálával megkezdett, de aminek nem lesz vége, és egyaránt folytatódik a Földön, majd a túlvilágon, amíg a szakadékon győzelmet nem arat, és a lélek megtalálja az Istennel való egyesülést.

Ámen.

A haldokló Megváltó utolsó szavai a kereszten

Különösen magas érettségi fok kell ahhoz, hogy valaki szavaimat mint zengő hangot hallja. Ezért kezdetben csak lehatárolt ismeretanyagot adhatok, és azt olyan terjedelemben, hogy képesek legyetek vele értem dolgozni, embertársaitoknak az Evangéliumot hirdetni.

Viszont közeledünk a véghez, és az emberiség ennek a földnek az utolsó eseményei előtt áll. De az emberek teljesen tudatlanok, és sem nem képesek szavaim befogadására, sem fel nem ismerik, hogy az én szavaim azok, ha átadták nekik. Szellemi vakságukban már nem tudnak Krisztus Megváltó Művéről, benne sem hisznek - és ezért menthetetlenül ki vannak szolgáltatva ellenfelem hatalmának - hacsak gondolkodásukat és tetteiket a vég bekövetkezte előtt még meg nem változtatják. És hogy hitük újra feléledjen - ha ez még lehetséges - az emberek valami rendkívüliben részesülnek, amiről Jézus is említést tett a földön - ugyanis jelek és csodák történnek.

Krisztus keresztre lesz látható az égen, olyan határozottsággal, hogy megijednek akik nem hisznek benne - míg az enyémekek ujjonganak, és örülnek, és hitükben igen megerősödnek. Az emberekben szokatlanul nagy kívánság ébred, hogy magyarázatot kapjanak rá. A helyes és helytelen feltételezések szolgálókat arra készítetik, hogy bekapcsolódjanak, és az embereket az igazságnak megfelelően oktassák.

Most majd különös ismeretekre lesz szükségetek, amit közvetíteni szeretnék, de amit csak az említett érettségi fokon fogadhattok magatokba, mint amit a zengő hang is megkíván. Gondolatilag ez az ismeret nem továbbítható, a szellemi szemnek és szellemi fülnek kell nyitva lennie, hogy a benyomásokat fölfogja, amiket a haldokló Megváltó érzett a kereszten, és szavakkal visszaadott. Az emberi fül akkor nem fogta föl, és ezért teljesen ismeretlen maradt az emberiség számára.

/6.5./ - Hogy erről eddig nem tudtatok, annak oka, hogy ezeknek a felséges szavaknak a mélységét csak kevesen tudták fölfogni - hatalmas szeretet által létrejött eleven hit kell a megértéséhez. A vég előtt röviddel azonban lesznek emberek, akik a szeretet által eleven hitben élnek, és Jézus isteni szava "érthetővé" válik.

A szavak közvetítésével ezt a fenséges dolgot akarom nyújtani nektek. Ezért alkalmas edényt keresek, ahová Szellememet kiönthetem, egy földi, magát nekem átadó szolgát, akinek én ezt a benső szó útján kinyilatkoztathatom, akivel érthetően és világosan közölhetem Jézusnak a kereszten elhangzott szavait, hogy általa az embertársak is megtudják - tehát az emberiség tudomást szerezzen róla. Amint az égen a jelenség látható lesz, előlépnek az enyémekek, és beszélnek érdekeimben. Ujjonganak Krisztus keresztre látván, és szívükben mint halk csengést érzik szavaimat.

De akkorra a föntről jövő szavakat már a földre kellett vezetni, a zengő hang által be kellett fogadni, szolgálímnak már érthetővé vált, és igazolást kapott a hívők által, akik szívükben szintén hallották, és úgy ítélték, hogy az föntről, a magasból elhangzott beszéd. Előtte már ismeretet adok az embereknek, hogy a nagy csoda tudatára ráébredjenek. Aki megvilágosult Szellem, az épül rajta lelkileg, és óriási erőt érez magában. És ezt az erőt mindenkinek meg akarom adni, aki a végidőben hűséget tanúsít irántam. Olyan eszközt akarok nekik adni, ami erejüket úgy megnöveli, hogy megállják a legnagyobb küzdelmeket, és mindvégig kitartanak, amíg csak magam el nem jövök, és elviszem őket Birodalmamba, amíg csak be nem mennek a Béke Birodalmába, az Új Föld Paradicsomába.

Ámen.

B.D.Nr.8999

1965. 06. 20.

Jézusa kereszthalál után alászállt a mélybe

Amikor a földön voltam, folyton az volt a gondolatom, meg kell őriznem az embereket, nehogy belemerüljenek a legnagyobb sötétségbe, ami még az elő-pokolba való bejutásukat is lehetetlenné tenné. Ezért megállás nélkül a szeretetben való éleést hirdettem nekik, mert ennek a tanításomnak ismeretében könnyebben hisznek Megváltásom Művében - és mentési munkálkodásom ezeknél az embereknél már sikerült.

Az emberek azonban még nagyon a földi világban éltek, a halál utáni továbbélésben csak kevesen hittek. De akik hittek, azok befogadták szeretettanításomat, engem könnyen felismertek, mert taníthattam őket, és azt mint igazságot el is fogadták. Akik engem "átéltek" - azoknak nagy része "megváltva" ment be Birodalmamba. De sokkal többen voltak, akik elzárkóztak tanításom elől, szeretetlenek maradtak, és magukra kellett venniük túlvilági sorsukat.

Kereszthalálom után a szellemeknek ebbe a birodalmába is bementem, és ott megválthattam azokat, akik az elő-pokolban voltak. Azokat az embereket, akik ugyan Istennek tetsző életet éltek, de a Világosság Birodalma még zárva volt előttük, mert az ősbűn még terhelte őket, viszont a Megváltás Művét csak haláluk után vittem végbe. Ezekhez mint az "ember Jézus" mentem, mert hitre nem lehetett őket kényszeríteni. A szenvedés alakjában léptem eléjük, ezért sokan megkérdezték: Ha te vagy a Messiás - akit megígérték - hatalmad mért nem akadályozta meg mindezt! Miért kellett a kereszten ezt a rettenetes halált elszenvedned? - Vártak már rám, akit megígérték nekik, mint Megváltójukat.

Ezek is teljesen szabadon választottak mellettem, vagy ellenem. És nem is volt nehéz meggyőzni őket, hogy én vagyok a megígért Messiás.

Most már a pokolra való leszállás következett.

Ebbe a területbe is beléptem, mert szintén el akartam vinni nekik az ősbűntől való megváltást. Ott már nem sikerült annyira meggyőzni a lelkeket, mert abban a

formában jelentem meg előttük - mint akit "levettek" - akiknek semmiféle hatalmát nem fogadták el, és akit ezért nem akartak elismerni. De aki akart, az csatlakozhatott, és én megszabadítottam bilincseitől. És ismételten leszálok a mélybe, hogy kis világosságot gyújtsak mindenkinek. Így pillanatokra emlékeznek, hogy már megjelentem nekik, és ellenállásuk mindig gyöngül. Azok is megengedik, hogy szeretetemmel megváltsam őket, akik kezdetben visszautasítottak, és csak a gúny és gyűlölet szavait dobták rám.

Szeretetem nem haragtartó, szeretetem folyton azon igyekszik, hogy mind megmeneküljön, hogy senki se jusson annak bilincseibe, aki olyan sokáig megszállva tartotta őket, és ne legyen hiábavaló, hogy ezekért is végbevitem Megváltó Művem. De nem akadályozhatom meg ha nagy az ellenállásuk irántam, és minden fáradozásom hiábavaló. Senkit nem kényszerítek, hogy elismerjen, csak megadom mindenkinek a lehető legnagyobb lehetőséget, hogy eltaláljon a világosságra.

Az emberek is nagy segítséget tudnak nyújtani a lelkekért való imájukkal. Mert mindig eloldódnak egyesek akiket megérintett az ima hatalma, s el lehetett vezetni őket a világosságra. Ezek a lelkek nagy hálával csatlakoznak, és a mélyből további lelkeket csalogatnak elő, mert ismerik egymást, és tudják kinek milyen meggondolásai vannak, és a meggondolást igyekeznek megsemmisíteni.

Amikor már lehetőség van, hogy megismerjék Irgalmam legnagyobb Művét, akkor ők is magukba szállnak, és próbálnak engem elérni. És ekkor már biztos, hogy nagy bűnük is bocsánatot nyer, megnyílik számukra is a Világosság kapuja, és vége lesz a hosszú, kínos állapotnak. Akik nem hajlandók erre, végül is az új száműzetésbe jutnak, mert egyszer nekik is mint ember én-tudatra kell jutniuk, és döntést tehetnek mellettem. Így többször is megtehetik a földi menetet, és biztos, hogy a lények akarata egyszer megváltozik, és felém fordulnak: egyszer nekik is üt a megváltás órája.

Ámen.

B.D.Nr.6543

1956. 05. 10.

Alászáll a pokolra

Egyedül soha nem tudjátok lényetek átalakítását végbevinni, mert hiányzik hozzá az erőtök. Ezt az erőt egyszer valaki megszerezte nektek. Az ember Jézus tett valamit, hogy annak segítségével fölemelkedjete gyöngeségi állapototokból - ami az Isten elleni lázadástok következménye volt. Tehát Ő magára vette ennek a véteknek a kihatását. A kereszten elszenvedett halálával fizetett érte, és lehetővé tette, hogy újból erőt lehessen hozzátok vezetni.

Erőt szerzett nektek, és kiosztja köztetek, mint kegyelmi ajándékot - feltéve - hogy az ajándékot igénybe veszitek. Föltétele az, hogy elismeritek Jézus Krisztust Isten Fiának, és a világ Megváltójának. Ez magába foglalja Jézus Istenségének az elfogadását is. A kereszthalált megelőző időkben lehetetlen volt, hogy az ember

átalakíthassa magát, és újból az a fénylény legyen, aki az őскеzdetben volt. Ez csak Jézus kereszthalála által vált lehetővé. Ezért biztosított az Istenhez való visszatérés, ha az ember Jézus Krisztushoz tartja magát, és a tökéletesedése útján tőle kér segítséget. Az így hozzá-vezetett erő elég arra, hogy megszabadítsa magát annak hatalmától, aki a mélységbe húzta, és ott irgalmatlanul megbilincselte. Jézus Krisztus segítsége nélkül a lény ellenállásához hiányzik az erő.

Ezért kereszthalála után Jézus a poklokra is alászállt, hogy segítséget vigyen azoknak is, akik már a Megváltás Művének végbevitele előtt meghaltak, és még mindig Isten ellenfelének hatalmában vannak. Földi életük alatt nem tudtak megszabadulni, mert teljesen gyöngye volt az akaratuk. Ezért alávetették magukat, és addig maradtak Isten ellenfelének hatalmában, amíg meg nem érkezett Jézus, a MEGMENTŐ. Minden akadály nélkül követhették őt, mert Ő a lelkükért is lefizette vérével a vételárat.

Ennek ellenére ezeknél a lelkeknél is figyelembe kellett venni, hogy ők maguk mit akartak. De most fölerősödést éreztek - hacsak nem voltak a teljes ellenállásra beállítva.

A pokolra való alászállást nem értelmezik helyesen, akik csak a készsleges lelkekről tesznek említést. Jézus, a keresztre feszített, itt is a legmélyebb elveszettségében mutatkozott. Bemérészkedett ellenfele, az elbukott testvér, Lucifer térségébe. Ő előtte is sebhelyeivel mutatkozott, bemutatva, hogy mire képes a szeretet. Ő mint testvér lépett eléje, de még ez a nagy áldozat sem tudta elkeményedett szívét megpuhítani. Gúnyolódva fordult el tőle, és vele a legrosszabb szellemek nagy serege. A szeretet nem talált utat szívükhöz, mert gyűlöletük nagyobb volt, és az akaratuk szabad. Isten tudta hogy nem lesz eredmény, de ennek ellenére ezeknek a pokol-lakóknak is felajánlotta kegyelmeit. Mert Jézus szeretete érvényes minden teremtménynél, és a pokolra való alászállás egy utolsó kísérlet volt, hogy Isten ellenfelét visszatérésre bírja, megadva neki az utolsó lehetőséget, hogy megváltozzon, és az elbukottak megváltásának ideje megrövidüljön.

De még ez a legnagyobb szeretet - amit Isten az ember Jézusban végbevitt - sem tudta megváltoztatni Lucifer gőgjét, mert az Jézus kereszthalálában a maga győzelmét, és hatalmát látta. Győztesnek érezte magát, akinek sikerült egy Isteni Lényt kiszolgáltatni a maga szolgálóinak. A pokolra leszállott Lényben a "halálhoz érkezett" és nem a "feltámadottat" látta. Lucifer nem adta meg magát. Az Istenség ezt öröktől fogva látta és erre építette az elbukottak visszavezetésének elgondolását, ami egyszer ezt az elveszett fiút is visszavezeti az Atyai házba, amikor kénytelen lesz tehetetlenségét felismerni. De még örökkévalóságokig eltarthat, amíg az általa félrevezetettek hiánytalanul elnyerik megváltásukat

Ámen.

Nagypéntek - Szeretet

A szeretet mindent megtehet - a szeretet elviseli a legnagyobb szenvedést - mert az elviseléséhez erőt ad. A szeretet csakis ezért tudott engesztelést hozni az emberiség óriási bűnadósságáért - ami épp akkora engesztelést követelt az igazság miatt, mint amekkora az elkövetett bűn volt. Szeretet nélkül soha, egyetlen lény sem lett volna képes elviselni, amit az ember Jézus elviselt a bűnös emberiségért, hogy megváltsa őket. Ahol nincs szeretet, ott az akarat is hiányzott volna hozzá. Ezért jogos elismerni Jézus Megváltó Művét, és Isten emberré válását, hogy Isten mint az Örök Szeretet testet öltött, és mint ember végbevitte a Megváltás Művét. Ezek alapján Isten önmagát engedte keresztre feszíteni, hogy az embereket megváltsa. Egy embert teljesen betöltött a szeretet, vagy másképpen kifejezve: egy ember a szeretetét a legnagyobb izzásra bontakoztatta és így az ember Jézus szeretetteljes szívével elviselte a legnagyobb kínt, és szenvedést bűnös embertársaiért, mert ezáltal megválthatta őket bűneik adósságától.

Túlságosan is nagy volt a szeretet ami mindezt végbevitte, és emberfeletti kínok, amiket magára vett, és amiket teljes tudatossággal hordozott halála órájáig a legkisebb ellenállás nélkül. Jézus hatalmában, és erőinek teljességében - ami szeretete miatt birtokában volt, befejezhette volna bármikor a maga szenvedéseit. Vagy a szenvedés mértékét lecsökkenthette volna, mert szeretete kihatásaként Isten hatalma volt benne. De szabad akarattal szenvedett, mert az emberek csak így kaphattak megváltást attól a nagy vétektől, amit a Sátánhoz kapcsolódó szolgálai állapot hozott létre - és amitől Jézus meg akarta váltani őket.

Az ember Jézus testileg-lelkileg borzasztó kínokat szenvedett, és ezt csak a szeretet tette elviselhetővé - mert a szeretetnek minden lehetséges. Az ősbűn nagyságát az emberek nem tudják elképzelni - épp így Jézus szenvedésének mértékét sem. Ő, mint tiszta ember, mint teljesen ártatlan Lény, egészen másképpen szenvedett, mint a többi ember. Lelke sokkal több kínt érzett, mert olyan szférában tartózkodott, ami teljesen ellentétes volt a maga tisztaságával. Majd csak a szellem-világban értitek meg, mit jelent azt a szférát elcserélni a földi sötétséggel, ahol az emberek bűnökkel terhelve, az ördöghöz hasonlóan arra a tiszta lélekre támadnak, aki türelmesen mindent enged tenni magával, aki nem védekezik, és aki mérhetetlen kínokat azért vesz magára, hogy a szolgaságba döntött, a Sátán által megbilincselte lelkeknek szabadságuk megszerzésében segítsen.

Jézus szeretete az emberek iránt olyan mély, hogy szabad akarattal megértük a sötétség szférájába, mert csak a szeretet hozhatott menekülést nekik. Csak **MAGA ISTEN**, az **ÖRÖK SZERETET** hozhatott menekülést. Ezért testesült meg az "Örök Szeretet" Jézusban.

Isten emberré válása nektek csak úgy magyarázható meg, hogy Maga a Szeretet szállt le a magasból az emberekhez, mert másképpen nem lett volna

menekülés és szabadulás Isten ellenfelének hatalmából. A szeretetnek minden lehetséges, de a Megváltás Művének az emberek számára látható módon kellett végbemenni. Nyilvánvalóvá kellett lenni, mire képes a bűnös emberiség - másrészt, hogy a szeretet mire képes. Egy tiszta embernek rettenetes kínok között meg kellett halni a kereszten. Ezt az áldozati halált szabad akaratból, és szeretetből kellett magára venni az emberekért, akik ezáltal elnyerték megváltásukat - de csak akkor, ha kinyilvánították, maguk is akarják, hogy a Megváltás Műve érvényes legyen az ő számukra is. Mert a Szeretet minden emberért meghalt, minden ember vétkét eltörölte. A Szeretet győztes volt a Sátán fölött - aki minden szeretet nélkül létezik - és ezért nincs hatalma ott, ahol csak a szeretet fegyverével harcolnak.

Ámen.

B.D.Nr.6233

1955. 04. 09.

Szenvedni és meghalni

Elkerülhetetlen volt, hogy szenvedjek és meghaljak a kereszten. Fenéig ki kellett innom a kelyhet, mindent magamra kellett vennem, ha azt akartam, hogy a Megváltás Műve - ami minden vétektől megszabadít benneteket - végbemenjen értetek. Csak annak a szálnalmas helyzetnek az ismerete - amiben voltatok - hozta magával, hogy ezt az áldozatot végbevigyem. Szívem tele volt szálnalommel irántatok, és ez a szeretet le akarta venni rólatok azt a rettenetes sorsot, ami a testi halál után rátok várt. Ismertem azt a rettenetes sorsot, és a Sötétség Birodalmának kínjait és szenvedéseit is bármikor elvonultathattam szemeim előtt, ezért kiutat kerestem. Ehhez járult, hogy szeretetem mint elbukott testvéreket láttatott benneteket, és el akartam fordítani rólatok ezt a borzalmas sorsot. Tehát magamra vettem a vétkeket, és a kereszting mentem velük. - Amit földi módon tettek velem, az mintegy azt szimbolizálta, amit a vétkek terhe jelentett nekem: mérhetetlenül nyomasztó, fájdalmas, és földre-buktató teher, ami ismételten a földre dobott - de amit szeretetemből kifolyólag nekem mégis tovább kellett vinnem.

Amit testem fájdalomban elbírt, azt mind magamra vettem - mert a vétkek terhét értetek hordoztam. Engesztelni akartam, mert mindenképpen nektek kellett volna lehordozni a terhet, és erre az örökkévalóságokon át sem lettetek volna képesek. Szenvedtem és küzdöttem - és valóban vért izzadtam. Belenéztem a pokol minden mélységébe, és félelem és iszonyat tépte lelkemet. Mindent eltúrtem, amit nektek kellett volna elszenedni. Hozzátok való szeretetem adta az erőt, hogy kitartsak a halálig. Nincs semmi, amivel szenvedéseimet össze lehetne hasonlítani. Ezt a mértéket ember nem viselte volna el. Én pedig szabad akarattal ajánlottam föl magamat, mert tudtam hogy mi vár rám, és mint terhet, ezt is mindig magammal hordtam. Tudatosan mentem az úton, amelynek végcélja a kereszt volt, és ez az ismeret végtelenül sok szenvedést okozott életemben, mert soha nem tudtam vidám lenni az enyémekek között. Láttam a lelkekre nehezedeő ítéletet, láttam az

eredménytelen földi életeteket - mert kudarcot vallanak, ha nem hozom meg a bűntől való menekülést.

Ez az ismeret megerősítette akaratomat és ellenállás nélkül megadtam magamat sorsomnak, hiszen ez volt földi életem oka és célja. Mégis - az utolsó percekig küzdenem kellett, és az utolsó percig olyan óriásira halmozódott előttem a teher, hogy erőmet megsemmisültni láttam, és mint ember Istenhez kiáltottam, vegye el tőlem ezt a kelyhet. De szeretetem ereje nagyobb volt, mint emberi gyöngeségem. És a kereszten elviselt mondhatatlan szenvedésem, és halálom napja - nektek emberek - a minden vétectől való megváltottságotok napja lett.

Ez az ismeret okozta, hogy türelmesen magamra vegyek mindent, és felkiálthattam: "Beteljesedett!" Lelkem vissza mehetett oda, ahonnan jött. Mert halálommal végbement az Atyával teljes egyesülésem - akitől egykor én is kiindultam.

Ámen.

B.D.Nr.6234

1955. 04. 10.

Halál és feltámadás - Élet

Azon az úton mentem, ami számomra ki volt jelölve. Ezt szabad akarattal kellett megtennem, hogy a célt - az Atyával való teljes egyesülést - elérjem. A halálon át az életre mentem - a sötétségen át a világosságra. Az embereknek bebizonyítottam, amikor harmadnapon feltámadtam, hogy létezik világosság, és létezik élet.

Bár a halált el kellett szenvednem, de azért, hogy bemehessek az örökéletre. Mert "ÉLET" -nek csak az Istennel való kapcsolat nevezhető, ami önmagában az "örökélet". Sokkal többről van szó, mint amit az emberek könnyelműen az "élet" szó alatt értenek. Ez átistenítést jelent mindannak ami teremtvé lett, és mindazt, amit a teremtmények elé célul tűztek ki.

És ennek az átistenítésnek hiánytalan végbeviteléért küzdeni kell, le kell győzni a mélységet, olyan utat kell megtenni, ami a halálon keresztül az életre vezet.

Minden halott, ami Istentől távol van. Az élethez vezető út - az Istenhez vezető út. Mert egykor a teremtettek többségükben "elestek" - ezért "fel is kell támadniuk" - és vissza kell térniük a sötétebből a világosságra. Ki kell lépni a sír éjszakájából, amelyben örök idők óta nyomorogtak, és világosságra kell jutni. Én halálomból feltámadtam, az embereknek bebizonyítottam, hogy ők is feltámadhatnak az életre, ha át is szenvedik a földi halált.

Bebizonyítottam, hogy a halál legyőzhető, hogy a halál éjszakájából mindenki a nappal világosságába léphet ha engem követ, ha úgy él, mint én éltem a földön. Tehát ha a szeretet életét éli, mert akkor Istenhez törekszik, és megtörténhet az Istennel való egyesülés.

Akkor már nincs halál, hiszen már összekapcsolódtak az "élettel". Ennek ellenére a földi életet le kell tenni, mert akadály a szabadságban és üdvösségben. Földi értelemben tehát meg kell halni, de a lélek kilép a sírból ami magába zárta. Mint egy fénysugár lép a Birodalomba, ami az igazi hazája, a sötétségből föltámad a világosságra. Ami velem megtörtént, az veletek is megtörténik. A haláltól már nem kell félni, mert elvettem minden ijesztő mivoltát. Harmadnapra föltámadtam, látható lettem tanítványaimnak, akik átszellemített testemet láthatták, hogy maguk is elhiggyék - elmehetnek az egész világba meghirdetni, hogy én élek!

Kereszthalálom előtt testi haláluk után is a mélyben maradtak az emberek. Még nem volt szabad az út, hogy a Világosság Birodalmába lépjenek. Ezért nekem is le kellett szállnom a mélybe halálom után, és onnan is hidat kellett vernem fölfelé a Birodalmamba - és követhetett a mélységben senyvedő minden lélek, ha akart. Szeretetem őket is meghívta követésemre. A mélységben lévőeknek is elérkezett a föltámadás napja. Megváltó Művem által eljuthattak az életre, mert a halált szeretetemmel legyőztem, és minden lélek hozzám hasonlóan föltámad az életre, akik hozzám hasonlóan keresik az egyesülést Öröktől való Atyjukkal.

Ámen.

B.D.Nr.8965

1965. 04. 18.

Húsvétvasárnap

Jézus végbevitte értetek a legmélyebb szeretet és irgalom művét, mert nagy szeretete el akarta törölni bűneiteket. E nélkül az ősbűn örökre elzárta volna előttetek a Világosság Birodalmát, azaz a Mennyországot.

A Megváltások Művét teljes tudatossággal kell elfogadnotok, megvallva, hogy nagy bűnt követtetek el, és most meg akartok szabadulni tőle. Mert leírhatatlan az a szenvedés, amit az ember Jézus értetek szenvedett, amíg a megváltást a kereszthalálig végbevitte. Végtelen szeretete a legnagyobb kínokat vette magára, mert szellemi nyomoruk miatt szerencsétlen testvéreink akart segíteni. Kínjait soha meg nem értitek, mert felmérhetetlenek, és csak a benne élő szeretet adott erőt, hogy elviselje.

De a vétkeket csak ilyen áldozattal engesztelhette ki: testének-lelkének olyan mértékű szenvedést kellett elviselnie, ami minden más embernek elviselhetetlen lett volna. Ezért az emberek szenvedését nem lehet összehasonlítani vele, mert azoknál a szenvedés főképp a testet érinti, de Jézus a szenvedést inkább lélekben érezte. Az messzemenően rosszabb, és megközelítően sem lehet leírni. Mintegy az egykori bűnöket szenvedte át - hogy visszautasították a szeretetet, a szeretet erejét, és az erőtlenség lélek kínjait is magára vette, mert az egykori bűn annak a következménye volt. Mindez nála is óriási gyengeségben mutatkozott, miközben a lélek leírhatatlanul szenvedett.

De szeretete hatalmas volt, és mindezt magára vette, hogy engesztelje Istent mindenkiért, akik elfogadják majd a Megváltás Művét; akik vissza akarnak majd

térni az Atyához, akitől szabad akarattal elmentek. Jézus egész életútja tele volt kínnal, mert a világos-látás pillanataiban látta, hogyan fejezi majd be életét. Előre látott már minden szenvedést és rettenetet, de nem tudta lerázni magáról - hiszen a maga akaratából járta ezt az utat, és ismerte a végső célt is - azt, hogy a bukott testvéreket akarta megváltani egy mérhetetlen bűn terhétől. És ennek a véteknek a nagysága adott erőt neki, hogy az utat végigjárja.

Földi életének utolsó napja annyira keserű volt, hogy már majdnem elhagyta ereje, és ezért így imádkozott: "Atyám, ha akarod vedd el tőlem e kelyhet; mindazonáltal ne az én, hanem a te akaratod legyen meg". A szerencsétlen testvérek iránt érzett szeretete mindig nagyobb volt, és ennek a szeretetnek az ereje ami betöltötte, mindig elfogadtatta vele sorsát is. Bár ezt a sorsot elfordíthatta volna magától, de Ő bensőségesen mindig azért imádkozott, hogy ne kelljen kudarcot vallania.

De a szenvedések már a keresztre feszítés előtt is felmérhetetlenek voltak. Ezeket elviselni csak úgy tudta, a hatalmas szeretetet csak arra használta, hogy annak erejével mindezt elviselje. Mert "mint ember" szenvedett, mégha maga a Szeretet volt is benne. De a Szeretet visszavonta magát, míg ki nem mondta a szót: "Beteljesedett!"

Jézus kereszthalálát folyton az emberek szeme elé kell vinni, hogy az ember Jézus hatalmas szeretetét felismerjék. Mert az egykori ősbűn eltörlését csak a szeretet vihette végbe - a bűn ugyanis abból állt, hogy a lények épp a szeretet ellen vétkeztek.

A fény egyik lelke azért szállt a Földre, mert csak egy ilyen lélek tudta létrehozni a szeretetnek ezt a fokát - és mert ebben a szeretet-lélekben maga Isten manifesztálódhatott, és teljes egészében benne lakott. Ezért ezt az áldozatot maga a Szeretet hozta meg. Mégis egy szenvedőképes ember munkája volt - de Isten nem tudott szenvedni. Ezért olyan nagy jelentőségű a kereszthalál, és szabad elhatározással el is kell ismerni ezt. Igaz, hogy az ember Jézus a múlt, a jelen, és a jövő minden emberéért meghozta az áldozatot - de elsősorban maga az ember határozza el, jelent-e valamit neki az egykori nagy büntől való megváltottsága. És ezáltal a Jézus Krisztushoz való beállítottsága a legfontosabb, mert üdvössége attól függ, hogyan viszonylik Jézushoz, és Megváltó Művéhez. Nem lehet titeket embereket elég behatóan arra figyelmeztetni, nehogy vissza utasítsátok Jézus Krisztust! Ismerjétek el őt, és Megváltó Munkáját! Akarjatok megszabadulni az ősbűntől, hogy testi halálotok után beléphessetek a Világosság Birodalmába.

Ámen.

B.D.Nr.8966

1965. 04. 19.

Jézus feltámadása

Akik nem hisznek Jézusban és földi missziójában, azok kételkednek feltámadásomban is. Bizonyítékokat pedig már valóban nem lehet rá hozni, hogy

minden úgy történt, ahogyan arról tanítványaim tudósítottak. Bár megingott a hitük bennem, és hatalmamban, azoknál is, akik annyiféle csodát éltek át velem. Már senki sem bízott bennem teljesen, mindegyikük csak azt látta, semmit sem tettem az engem fogságukba vevő banda ellen. Félelem lopózott a szívekbe, megteszik velem amit akarnak, és én nem használom hatalmamot, és a poroszlókat nem tartom vissza szándékuktól.

Ezért harmadnapon a feltámadásomban sem hittek. És mikor az emberek beszéltek, érthetőbb volt nekik is, hogy elloptak síromból, hadd keletkezzen legenda rólam, hogy feltámadtam a halálból. Tanítványaimnál is hitetlenséggel találkoztam. Nem tudtak a megváltás nagy jelentőségéről, tehát azt sem tudták, mindennek így kellett történni, ahogy történt.

Mert akik nem hitték, hogy mint Isten Fia, fönről szálltam alá, azoknak nem jelenhettem meg, mert ez hitre való kényszerítés lett volna, amit soha nem akartam megtenni. Aki halálomat a kereszten maga is átélte, annak engem és Megváltásom Művét szabadon kellett megvallani, mert e nélkül nem lehetett megbocsátani az ősbűnt.

Tanítványaimnál elég volt, ha sebeimet megmutattam - és felismertek. Emlékeztek szavaimra: "Bontsátok le e templomot, és harmadnapra felépítem azt!" De később ez a probléma vitásabb lett, mert már senki nem volt aki átélte Megváltó Művem, és mindenkinek hinni kellett azt, amit rólam tudósítottak. A jelen embereitől pedig még erősebb hitet követel, hogy halottaimból valóban feltámadtam-e, és testem hogyan szellemült át - mert csak azért vált láthatóvá. Őket meg kell erősíteni szándékukban, közéjük ki kell vinni szeretet-tanításomat, és különösen meg kell magyarázni Megváltásom Művét.

A test átszellemítésében majd mindenki hisz, aki Szellemem által már mélyebb tanítást kapott. Őbennük már lesz megértés Megváltó Munkám iránt, amit mint ember vittem végbe. Mert őket már Szellemem vezette be ebbe az ismeretbe, és sem feltámadásom, sem Megváltásom Művébe vetett hitüktől már senki sem rabolhatja meg őket. Minden évrre ismernek már választ, hogy az lehetetlen, mert az ember végső célja, hogy már a földön ugyanúgy átszellemüljön. Így ugyanaz megtörténhet az ő testükkel is.

De aki tisztán földi módon gondolkodik, annak a bizonyítékok sem használnak, viszont már meg sem szerezhetők. A Jézus Krisztusban, és Megváltó Művében való hit mindinkább eltűnik, mert arról Isten ellenfele gondoskodik. Az Jézusban mindig ellenfelét látja, aki el akarja tőle hódítani a lelkeket - és ez sikerül is neki. Viszont én mindig gondoskodom róla, hogy a keresztáldozatról az emberek helyes ismereteket, és megokolást kapjanak. Olyan embereket ébresztek, akik mély meggyőződéssel képviselik Jézust, akik mindig csak arra hallgatnak, amit Szellemem közvetít. Hitük ezért szilárd az én feltámadásomban, és azt semmi meg nem rendíti. Akik készségesen hisznek, azokhoz Szellemem által mindig elvezetem az ismereteket - ami igazság, mert én nem adhatok mást nekik, csak az igazságot.

Ámen.

Húsvét – Feltámadás - A halál legyőzője

Gondoljatok a halálra - de ne féljetek tőle, mert én a halált legyőztem, és feltámadtam. Ezzel megadtam nektek a hitet, hogy nektek is létezik az életre való feltámadás, és az örökké tart. A halált legyőztem, életet vásároltam mindenkinek aki élni akar, és ugyanazt teszi, amit én tettem a Földön. A testet és lelket az élet olyan állapotába kell helyezni, amely már nem engedi meg a halált - habár a testi burok megszünteti tevékenységét.

A lélek bemegy az örökéletbe és már soha nem szűnik meg. Ezért nem kell már a haláltól félnetek - habár kereszthalálom és feltámadásom előtt ez jogos félelem volt, mert az örökélet kapui zárva voltak. Először meg kellett nyitnom, hogy a lélek bemehessen az Élet Birodalmába. Kereszthalálom által erre mindenkinek jogot szereztem. Megnyitottam a kaput, és mindenkinek megmutattam a kapuhoz vezető utat. Az embereknek megmutattam, hogy hozzám hasonlóan mi által lehet megszerezni az örök-életet, az ember maga hogyan győzheti le a halált, ami a tehetetlenség és sötétség állapota, tehát fel kell váltani az erővel és világossággal ahhoz, hogy le legyen győzve. Ellenfelem befolyása alatt az emberek teljesen legyöngült akarattal éltek. Tétlenek, erőtlenekek voltak, hiányzott belőlük a szeretet, ami erőt vezetett volna hozzájuk. Ellenfelem szilárdan hatalma alatt tartotta őket, megakadályozta, hogy szeretetet gyakoroljanak, és ezzel azt is meggátolta, hogy a lelkek erőt kapjanak, pedig nagy szükség lett volna rá a szabad tevékenységhez. Ez a gyöngye akarata a bűn következménye volt.

Én magamra vettem az emberek minden bűnét, kereszthalálommal kiengeszteltem a rettenetes ősbűnt, és az embereknek erősebb akaratot szereztem. Megoldottam a láncokat, amivel ellenfelem megkötözte őket, és segítettem hogy most már életigenlő tevékenységekbe kezdjenek.

Amikor tőlem segítséget kértek, képesek is lettek, hogy szeretetből cselekedjenek. Legyőztem a halált - azaz ellenfeletem. Halálommal megfizettem a szolgaságban tartott lényekért a vételárat, tehát benneteket megvettelek a szabadságra. Szabadok vagytok, és újra tevékenyek lehettek, ha úgy éltek ahogyan a földön éltem - tehát az Isten és emberek iránti szeretetben. Akkor a halálból ti is föltámadtok az örökéletre. Már semmiféle hatalom nem tarthat meg a sötétségben. Minden testi burkot ledobtok magatokról, és a túlvilágra tele életerővel, sugárzó világossággal mentek. Ekkor valóban föltámadtatok a halálból, lelketek már nem ismer megkötöttséget; maga után már csak az éretlen szellemit hagyja a földön, a testi burkot, hogy annak is legyen lehetősége az érlelődésre. A lelket a sötétség hatalmával már nem lehet visszatartani, már szabad és hozzám törekszik, aki a sötét tehetetlenségtől megváltottam, és a harmadik napon föltámadtam, hogy bemutathassam: a halált legyőztem.

Ámen.

Feltámadás 1.

Legyőzte a halált, harmadnap feltámadt ahogyan tanítványainak előre megmondta, mert minden jövendölése teljesült. A világ elnyerte a megváltást, megtörte a halál erejét. Azt kell ezalatt érteni, hogy a pokol fölött kiküzdötte a győzelmet, kiküzdötte a győzelmet a Sátán fölött, aki befolyásával az embereket a halál állapotába döntötte, és egyáltalán a szellemi halál okozója volt. Már saját erőből nem tudott senki életre jutni, mert a Sátán megkötve tartotta.

Ezt a hatalmat az ember Jézus törte meg, és megtörhette, mert már földi életében összekapcsolódott Örök Atyjával, tehát annak erejével, és fölvette a küzdelmet a Sátánnal. Erőt azért tudott szerezni, mert tele volt szeretettel, és így az Istenből jövő erőt felfogta. Mint ember nyújtott bizonyosságot az embereknek, hogy a Sátán hatalmából ki lehet szabadulni, ha valaki hozzá hasonlóan a szeretet útját járja. Ez az út az Istenből jövő erő birtokosává teszi, és Isten mindent lehetővé tesz, még a Pokol Fejedelmétől való szabadulást is.

Jézus Krisztus föltámadt a halálból. Dicsőségesen kilépett a sírból és az övéi közé ment. Igaz - előtte el kellett szenvednie a földi halált, mert Megváltó Művének ez volt a koronája, és mert az emberek bűnéért engesztelő áldozatot akart bemutatni Istennek. Az ember Jézus meghalt, viszont átszellemített lelke újra fölkelt a sírból, és látható módon megjelent övéinek, hogy hitükben megerősítse őket. Rajta látható módon végbe ment a folyamat, ami minden emberen végbemegy, akinek a lelke a szeretet által átszellemül, és ezért a testi burok lehullik róla. A lélek föltámad az örök életre, a lélek nem képes meghalni, esetleg csak Isten ellenfelének a hatalmába kerülhet. Akkor állapotát nem lehet életnek nevezni, hisz vétkei miatt a halál éjszakájában van. Mert Jézus, a Megváltó minden emberért föláldozta magát, és mindenkinek megszerezte az örökéletet.

Ezért az ember a Megváltó Mű minden kegyelmét igénybe veheti. Ha ezt nem teszik meg, Jézust nem ismerik el Isten Fiának, és a Világ Megváltójának, és nem kérik segítségét, akkor Isten ellenfelének engedelmeskednek, és a halált még nem győzték le.

Jézus megmutatta magát tanítványainak - azok látták - mert láthatóan jelent meg. A tanítványok és mindazok, akik láthatták érett lelkek voltak, akik képesek a szellemi világosság nézésére - mert e nélkül megsemmisültek volna, amikor megpillantották. Jézus magával vitte testét - bár lelke is megmutatkozhatott volna látható módon. Ha így tesz, az emberek soha nem hitték volna el, hogy Jézus föltámadt - amit azoknak ígért, akik tanítása szerint élnek. A valóság, hogy a lélek föltámadásáról volt szó, de szavai igazságának jeleként teste is feltámadt. Ez érthető, mert hiszen teste is át volt szellemítve, és a Földön további fejlődésre testének nem volt szüksége.

Egyesült a test - lélek - szellem, és az Isten-Atya felé fordult. Ezért tudott minden dicsőséggel, az övéi számára is látható módon fölmenni a Mennybe.

Megadva ezzel Istenségének utolsó bizonyítékát is, hogy a halált legyőzte, és örökéletet ad azoknak, akik hisznek benne, és egy, a Földön végbemenő szellemi változásuk által őt szeretetben követik. A halált mindörökké nem ízlelik meg, mert Jézus Krisztus legyőzte a halált.

Ámen.

B.D.Nr.5363

1952. 04. 13

Húsvét üzenete

Engedjétek engem föltámadni magatokban, és utána vándoroljunk boldog kettősségben! Amíg az utat szeretet nélkül járjátok, addig számotokra halott vagyok, de Szellemben ti is halottak vagytok, ha a földön éltek is. Viszont szellemi sötétségben mozogtok, és olyan állapotban, ami azonos a halállal - mert a test életét minden pillanat elveheti tőletek, és lelketeket egy rettenetes, sírbeli csönd, egy sötétség fogja át.

Ébresszétek föl már ezen a világon Szellemeteket, amennyiben hozzám csatlakoztok, és belőlem szereztek erőt lelketeknek. Engedjétek, hogy megelevenedjek szívetekben, és már többé soha nem haltok meg; számotokra már örökre nem létezik a halál. Igyekeztek szellemi-újraszületésetekre. Tehát mintegy szellemi átalakulásra - hogy bármikor elhagyhassátok testi burkolástok sírját, és sugárzó fényként léphessetek az örökéletbe. Harmadnapi föltámadásom bebizonyította, hogy legyőzheti a halált, aki engem követ. Föltámad az is, aki szívébe befogadott, mert erős, és világossággal telített lesz. Át tudja törni az anyagi burkot, és már szellemi életet él. Lelke nem halhat meg, hanem csak a testet hagyja hátra, s az úgylis csak bilincs volt számára.

Birodalmamban én fogadom, én vezetem, hogy megmutassam, amit emberi szem még nem látott, emberi fül még nem hallott. Ott én készítek neki lakást, ahogyan megígértem. Kinyilvánul neki a Mennyei Atya dicsősége, és az örökkévalóságban él.

Engedjétek, hogy föltámadjak szívetekben, mert csak akkor mondhatjátok jogosan: Jézus Krisztus meghalt érttem - Jézus Krisztus megváltott engem. Csak ekkor nem kell félnetek a haláltól, mert számotokra csak egy élet létezik, hogy bűneitek sírjából felvételt kapjatok a Világosságba. A mennyei ligetekben vándorolhattok, velem egyesülve élvezhetitek a Szellemi Birodalom boldogságait. Érzitek annak közelségét, aki megváltott benneteket. Lehullott minden, ami Szellemeteket beborította, szabadok vagytok, és az örökkévalóságban éltek.

Ámen.

Győzelem a halál fölött Jézus Krisztus által

A világot megmentettem a bűntől. Az embereknek ujjongani és örülni kellene, ha tudatában lennének ennek a kegyelemnek, mert egy mondhatatlanul nehéz túlvilági sorstól menti meg őket, ha felhasználják. Azaz, ha Jézus Krisztus által megszerzett megváltás hitével kérik vétkeik adósságának a megbocsátását.

Jézus Krisztus végbevitte a Megváltás Művét, és az minden - a Földön, és a Szellemi birodalomban lévő - lény számára nagyon jelentős tény. De az emberek alig vesznek tudomást róla, és nem hasznosítják ezt a fölfoghatatlan kegyelmet. Jézus az emberek iránti végtelen szeretetében hagyta, hogy keresztre feszítsék - és harmadnap ismét felkelt a halálból. Legyőzte a halált, és azt akarta, hogy minden ember részesüljön áldozathozatala kegyelméből, amit szeretete Istennek bemutatott. Azt akarta, hogy az emberek is a halál legyőzőivé váljanak, hogy a haláltól már ne kelljen félni senkinek, tehát hogy bemehessenek mind az Örökéletre. Ő a Megváltás Művével ledöntötte a korlátokat, de amíg a Földön él, ezt egész jelentőségével senki nem tudja fölfogni. Legyőzte a halált, és ezzel megszűnt egy befolyás az emberre. Az emberek, akik az egykori bűn - az Isten ellen való lázadás miatt már nem voltak szabadok, akiknek akarata Isten ellenfele hatása alatt állt, és akik ettől nem tudtak megszabadulni, Krisztus kereszthalála által most abban a helyzetben vannak, hogy eloldódhatnak Isten ellenfelétől, ha a Megváltás Művére hivatkozva Jézus Krisztus támogatását kérik minden nehézségükben.

Az ember Jézus az emberek miatt hozta meg a nagy áldozatot. Tehát Istennél mindenkiért közbenjáró, aki hisz benne, és követésén fáradozik. Tehát ha a szeretetet gyakorolják, és parancsait megtartják. Ekkor az emberek azt teljesítik, amit Isten feladatul adott a földi létre. A halál kötelékeitől szabaddá válik, mert az Isten ellenfele iránti engedelmesség a lélek biztos halálát jelenti. Jézus legyőzte a halált.

Ember volt, és mint ember halt meg, még ha BE IS TÖLTÖTTE ISTEN SZELLEME. A legkeserűbb halállal halt meg, amit maga választott magának, és amit korlátlan hatalmával el is fordíthatott volna magától. Mint ember hozott Istennek áldozatot, és ezzel legyőzte ellenfelét. Jézus önzetlenül csak embertársai szenvedésére, és vétkeik adósságára gondolt, meg akarta könnyíteni sorsukat, ami bűnük következménye volt, és mindig az is marad.

És Isten elfogadta az áldozatot. Megbocsátja azok vétkét, akik Jézus közbenjárását, és kegyelmeit kérik.

Jézus áldozatának elfogadása, és a vétkek megbocsátásának kérése biztosítja fölébredését az örökéletre. Tehát nincs már halál. Mert a testi halál után a lélek az örökéletre jut. De csak azok a lelkek, akik elismerik Jézust, akik hiszik, hogy Isten Fia, és a Világ Megváltója. Győzelmi éneket kellene énekelni az embereknek, hogy a halál le van győzve, és Jézus végbevitte ezt a munkát. Mert ezzel a halál elvesztette fullánkját, ijesztő mivoltát, mert van már ébredés a Szellem-világban is, és Isten

ellenfelének már nincs hatalma az ember fölött, ha az az Isteni Megváltónak átadja magát, segítséget, akarata fölerősítését, a Megváltó Mű kegyelmeit, és bűnei bocsánatát kéri, amelyeket az egykori bukásból mint örökséget hozott magával. Ettől a bűntől most Jézus Krisztus megváltotta, és ujjongjon, és örüljön a földön amikor szem előtt tartja, hogy az ember Jézus szeretete vitte végbe a Földön a legnehezebbet, amire az ember képes.

Ámen.

B.D.Nr.5934

1954. 04. 18.

Föltámadás 2.

"Örüljete és ujjongjatek, mert föltámadt a halálból!" így hangzik az enyémekek szájából, és hitték, hogy én Jézus Krisztus, az ÚR FÖLKENTJE vagyok. Hogy valóban, és szavahihetően ISTEN, és kereszthalálommal megváltottam a világot.

Föltámadtam a halálból. Ezzel igazoltam szavaimat: "Rontsátok le eme templomot, és harmadnapra fölépítem azt!" Megtörtem a halál hatalmát, de föltámadásom csak arra legyen igazolás, hogy a testi halállal nincs vége az életnek. Meg kell tanulni, hogy higgyék a halál utáni életet, és láthatóan bemutattja mit várhat az egyes lélek a földi halála után. Mert ez a hite hiányos volt mindenkinek. Maguk a papok, és írástudók is úgy utaltak a próféták halálára, mint igazolásra, hogy még a legjámborabb emberek is végül a halál martalékai lesznek. Mert az életvitel szellemi kihatásáról semmit sem tudtak, a lélek föltámadásában kételkedtek, és ezért az ember Jézus tanításai is érthetetlenek, és kényelmetlenek voltak.

Én pedig azt akartam, hogy az emberek nyilvánvaló módon felismerjék tanításom szellemi kihatásait. Én ura vagyok életnek és halálnak, és földi életem során halottakat ébresztettem életre, és az emberek mégsem hitték el, hogy hatalmam van életen és halálon. Ezért magamon bizonyítottam be, hogy Úr vagyok a halál fölött. Hogy az életet nem lehet elvenni attól, aki azt szellemben már megtalálta, akkor sem, ha földi életét elveszik tőle. Én pedig a földi testemet is föltámasztottam annak jeleként, hogy már nincs benne semmi földi, hogy már az is át van szellemítve, és ezáltal megvan az ereje, hogy átszellemített formában föltámadjon.

Testemben már nem volt semmi földi. A rettenetes szenvedés teljesen átszellemítette, és minden földi szellemivé lett. És ez a szellemi élet teljesen föl tudott emelkedni. Ezért volt képes a test kilépni a sírból, mert a föld nem tartott vissza belőle semmit.

Olyan folyamat volt ez, amiről az egész emberiségnek tudomást kellene venni - hogy lehetséges - és MIÉRT lehetséges a testi halál után ismét föltámadni. Ennek az ismeretnek az elfogadásától, a föltámadásomba vetett hittől függ ISTENSÉGEM elfogadásának hite is; az Isten Fia földi missziójának a hite, és a teljesített misszió

által Istennel való teljes egyesülésbe vetett hit is. Valóban, és szavahihetően feltámadtam a halálból, és látható módon mutatkoztam az enyémelek előtt.

Ezzel az embereknek bebizonyítottam, hogy mint ember a halált legyőztem, hogy aki a halált a világba hozta annak nem volt hatalma, hogy testemet visszatartsa a földben, mert az már magára vette szellemruháját, a Megváltás Műve által.

És ez a Megváltó Tett érvényes volt az összemérésre. Tehát ellenfelem egy lelket sem tarthat többé vissza, akik kereszthalálom által megmenekültek hatalmától. Nem kell senkinek félnie a halált, feltámad az örökéletre, ujjongva örülhet, mert tudja, él a Megváltója és életet ad mindenkinek - aki hisz benne, és föltámadásában.

Ámen.

B.D.Nr.7320

1959. 03. 29.

Harmadnapon föltámadott

Ujjongjatok, mert az Úr harmadnapra föltámadott halottaiból. Így hangzott a Szellemek birodalmában, és a földön az enyémelek éneke, amikor harmadnap megjelentem közöttük, elhagytam síromat, és megmutatkoztam tanítványaimnak.

Szívükben mély fájdalom volt, mert úgy érezték, elvesztették azt, aki életüknek tartalmat adott az idő alatt, amíg velem vándoroltak. Azt hitték örökre halott maradok, mert nem tudták, és nem akarták elfogadni, hogy halott mivoltomból feltámadok. Akkor sem, ha előtte figyelmeztettem őket. A tanítványok is még földi kötöttségben éltek, és a földi világ realitása józanná tette őket. A félelem és kesergés olyan mértékben volt bennük, hogy meg akartam őket vigasztalni, és erősíteni, és ezért föltámadásom után megjelentem nekik. Ők azt a feladatot kapták tőlem, hogy menjenek ki a világba, és hirdessenek engem - azaz, terjesszék isteni tanításomat, hogy az emberek hírt kapjanak Megváltó Művemről, mert azt minden emberért vittem végbe.

Hogy ezt a missziót teljesíthessék, maguknak is meg kellett győződniük az igazságról, ha terjeszteni akarják. És a Megváltás Művéhez hozzátartozik a feltámadásom is, mert ez koronázza meg az egészet.

Tudják meg az emberek, hogy legyőztem a halált mindörökké, nem kell már hogy halál létezzen azok számára, akik engem követnek, akik Megváltó Művem áldásaiba akarnak jutni - tehát aki olyan életet él, mint amilyent én éltem a Földön. Az ilyen ember tehát már ne féljen a haláltól, mert legyőztem a halált - tehát azt - aki ezt a világba hozta. Feltámadásom ezért ment végbe láthatóan az emberek előtt - azaz csak azoknak jelenhettem meg, akiknek a lelki érettsége lehetővé tette, hogy szellemi dolgokat is lásson. Mert testem szellem-test volt, és már nem izom-test. Ezért volt csak azoknak látható, akiknek a szellemi látás már birtokában volt, és akiknek ezért feltámadásomat be is jelentettem.

Hogy sírom üres volt, a többi embert is csodálkozásra készítette, de azok más magyarázatot kerestek rá, és nem azt, hogy feltámadtam a halálból. És ez a tanítás ezért mindig "hitet" követel. Ezt a hitet minden ember elnyerheti, ha szabad akarattal eljönnek keresztem alá, ha azok közé akarnak tartozni, akikért a legkeserűbb halált szenvedtem a kereszten. A belém, és Megváltó Művembe vetett hit a feltámadásomat is magába zárja. Mert a Vérem által megváltott lélekben már él a zavartalan élet bizonyossága is.

Tanítványaimat akkor még Szellemem nem töltötte be. Keresztre feszítésem után bennük még sötétség volt - mert az emberileg érthető félelem nem engedett világosságot nekik. Nekik akartam látható megjelenésemmel segíteni. Ez hatalmasan meg is győzte őket: vidámak és boldogok lettek, missziójuk könnyűnek látszott, és fokozott erővel akarták átadni magukat tanításom és kereszthalálom mellett, föltámadásom meghirdetésének is. Tehát a föltámadásomat követő napokban már tudtam erőt közvetíteni nekik. A megváltás már érvényesült lelkükben, és meg tudtak szabadulni eddigi uruktól. Minden félelem nélkül léptek tanító hivatalukba, tudták, nem hálnak már meg - vagy csak testükkel - de Birodalmamban tovább élnek. Így a halál számukra is elvesztette ijesztő mivoltát.

A feltámadás ténye tehát egyenlő volt AZ ELSŐ SEGÉLYNYÚJTÁSSAL az enyémekek számára, akiket a legnagyobb lelki szükségben hagytam vissza, mert hitük még nem volt annyira szilárd, amilyennek lenni kellett volna, hogy szavaimat kivihessék a világba. Pedig helyettem nekik kellett beszélniük, és így meggyőződéses hitre volt szükségük. A feltétel a teljes megváltásban való részesedés volt. Ez cáfolhatatlanul megvolt minden tanítványomnál, és ezért valóban tanításom hűségesek hirdetői lettek, amikor missziójukat megkezdték.

Ámen.

B.D.Nr.3622

1945. 12. 07.

Krisztus mennybemenetele - Megdicsőülés

Földi életem a szeretetben való vándorlás volt, amit kereszthalálommal zártam le. Testem a földnek volt alávetve - értsd alatta a természeti törvényeket - de lelkem Istennél volt. A lélek szellemi életet élt, és azért hatalmas lett, a testet is maga alá rendelte, hogy szintén Isten felé törjön. Ezáltal a test és lélek átszellemült. A külső forma - ami teljes egészében magába rejtette az Örök Atyát - már nem volt akadálya a tevékenységeknek. Ezek alapján a testi forma már nem mehetett szét a testi halál miatt, mert halott - azaz változó csak az anyag, az éretlen szellemi szubsztancia lehet. Ezek alapján Jézus teste és lelke bemehetett a Szellem-világba, mert tökéletesek voltak, fény-áteresztők és fényel és erővel átsugározva hagyhatták el a földet. Ezt a folyamatot élhették át tanítványaim, ez játszódott le szemük előtt, és ők csodálkozva látták Isten dicsőségét. Ezzel földi missziójuk számára is erőt kaptak, ami most kezdődött el az emberiség megváltására.

Hírt kellett adniuk az embereknek Megváltásom Művéről, életvitelemről, tanításomról, és Mennybemenetelemről is. Erre a misszióra kellett felkészítenem őket, maguknak is szeretetben eltöltött életvitellel kellett élniük, mély hittel hinniük, fel kellett bennem ismerniük az Örök Atyát. Tanításomat teljes egészében magukba kellett fogadniuk - hogy tovább vezethessék - és be kellett vezetni őket az igazságba, hogy áldozati halálomat megértsék. Tehát eleven követőimnek kellett lenniük, hogy a legbensőbb meggyőződéssel tudjanak prédikálni.

Ezért átélhették Mennybemeneteletem is, dicsőségemnek, ISTENSÉGEMNEK, utolsó földi jelzését, amit még mint ember adhattam nekik. Földi vándorlásom ezzel lezárult, de az enyémekek számára elevenen kellett maradnia, amíg a világ fönnáll. Mert megdicsőülésem annak beteljesedése volt, amit prédikáltam. Tanítványaim ezt megértették, de a többiek csak akkor, ha követnek engem, önzetlen életet élnek, ami által megérthetik az örök igazságokat, és a mély isteni bölcsességeket magukba fogadhatják.

Mennybemenetelem ezáltal lesz hihető, mert tudják, hogy a test és lélek megdicsőítése /átszellemítése/ a földi élet célja, és sugárzó fénybefogadás a következménye. Ezért csak a szeretet tanítása volt a cél, a szó azért öltött testet, hogy az embereket a helyes útra irányítsa, bemutassa előttük a szeretetben töltött életvitelt, és követésemre serkentse őket. Átszellemítést csak a szeretet képes létrehozni, és csak a szeretet váltja meg az embereket a haláltól, és ébreszti rá az örökéletre.

Ámen.

B.D.Nr.8189

1962. 05. 31.

Krisztus mennybemenetele 1.

Misszióm be volt fejezve amikor a Mennybe felmentem. A világot a bűntől és haláltól megváltottam, feltámadtam, és megjelentem tanítványaimnak, hogy megerősítsem őket az Evangélium tanításának útjára. Engemet átjárt a világosság és erő, elhagyhattam a Földet, hogy ismét a saját Birodalmamba menjek - ahonnan jöttem - hogy a Világosság és Boldogság Birodalmába menjek, mert testem át volt szellemítve.

Szellemi ruhám már nem kötődött a természeti törvényekhez, ott tartózkodhatott ahol akart, szellem volt mint Örök Atyám - aki szintén nem kötődött egy adott formához, hanem betöltötte a Világmindenséget. Tehát betöltött engemet is, az ember Jézust, aki az Örök Istenséget vette magába, hogy emberi burkot adjon neki. Erre volt szüksége, mert az emberek között akart tartózkodni, akik viszont alá voltak vetve a természeti törvényeknek, és akiknek magas szellemi fokra kellett jutniuk, hogy az Örök Istenséget magukba vehessék.

Most misszióm befejeződött, és Mennybe való felmenetelem tényéről is tanúbizonyságot kellett tenni, mert a tett megkoronázása ez volt. Bizonyíték az

emberek számára, hogy a magam átalakításának munkáját végbevittem - és ez most láthatóan bizonyított.

Mert amikor a Mennybe fölmentem, figyelmen kívül hagytam a természeti törvényeket. Beborítottam magamat minden glóriával, és tanítványaimnak mégis látható voltam. Erőt adtam nekik, hogy láthassanak, mert e nélkül valóban elpusztultak volna.

Ugyanis csak azok a tanítványok láthattak, akik bensőséges szeretettel kapcsolódtak hozzám, tehát már olyan érettek voltak, ami az ilyen látást lehetővé tette. Jó néhány lélek tért már vissza a Földről ilyen állapotban a Világosságba, és nekik is lehetséges, hogy engem fényemben és dicsőségemben láthassanak - mert érettségük megengedi a szellemi látást. Számukra nincs lehatároltság, ők is dicsőséggel övezettek lesznek: Színről-színre láthatják Istent, őselemükben, a szeretetben találják magukat, ami egyszerre világosság is és erő. És ez a Szellemruha, amit minden lélek fölvehet, amint elhagyja a földi életet, és éretten megy a túlvilági Birodalomba.

Higgyétek el ezeket, és ne kételkedjétek Istenetek és Atyátok szeretetében! Olyan boldogságokat teremt majd nektek, amelyek elképzelhetetlenek, míg a Földön tartózkodtok! Én példát adtam, hogy mit tud elérni egy ember, ha önzetlen szeretetben él, és milyen lesz a sorsa, ha a földön mindig akaratom szerint élt. Amikor életútjának eredménye lényének szeretetté változása - ami azonos az én Ős-lényemmel - és ezért majd fényben és dicsőségben ragyog, láthatóan mindazoknak, akik ugyanazon az érettségi fokon vannak, és akik velem egyesültek - velem, aki fényt és erőt sugárzó lény vagyok - és maradok mindörökké.

A mennybemenetelem valóságosan, és szavahihetően végbement. Az ember Jézus a földön, Istenségének utolsó bizonyítékát adta, amikor fényteljesen elhagyta a Földet, s a Birodalom felé fordult, ahonnan lelke kiindult. Mert a világosság Birodalmából jött, Istennél volt, és visszatért Istenhez, akinek a gyermeke volt, és maradt, akivel teljesen összeolvadt. Tehát a Mennybemenetel az utolsó bizonyíték volt arra, hogy nem e világból való vagyok, hanem a világosság egy Birodalmából szálltam alá. Céлом ez volt, és nektek is örök célotok ez legyen. Ti is a velem való összezárkózással térjétek vissza a fényhez, hogy az én világosságomat egész teljességében magatokba vegyétek, tehát hogy feltámadjatok, és felmenjétek a mennybe, az igazi hazátokba.

Ámen.

B.D.Nr.8506

1963. 05. 23.

Krisztus mennybemenetele 2.

Földön tartózkodásom ideje, amikor az embereknél látható formában voltam, mennybemenetelemmel befejeződött. Mint ember végbevittem missziómat, tanítványaimnak, valamint azoknak, akik hittek bennem, mint az Isten Fiában, adtam még egy utolsó bizonyítékot, hogy hitükben megerősítsem őket.

Még egyszer láthatóan megmutatkoztam nekik, és Mennybe való felmenetelemmel - amit végignéztek – még egyszer bebizonyítottam Istenségemet. Erős hitük miatt élhették át, és ez újból sok erőt adott nekik leendő missziójukhoz, hogy engem, és Evangéliumomat meghirdessék a világnak.

Mennybemenetelemnek sincsenek fogható bizonyítékai, ennek ellenére az emberek szeme láttára végbement. Ők már teljesen az enyémekek voltak, számukra mennybemenetelem már nem jelentett hitre való kényszerítést. Már bevezettem őket a legmélyebb ismeretekbe, nekik már nem voltak kétségeik, ezért szállhattam föl látható módon, hatalmam és dicsőségem jeleként. Azonkívül az enyémekeket erre az élményre szokatlanul meg is erősítettem. Viszont, csak olyan folyamat játszódott le, ami a Földön tökéletességet szerzett minden léleknél egyforma amikor testéből kilép, és sugárzó világosságban a szellemi ligetekbe megy. De az emberek szeme előtt rejtve maradnak, amikor a magasba lebegve abba a birodalomba mennek, ami igazi hazájuk. Hát erre is igazolást adtam, de az éretlen emberek nem ismerik fel, ha még semmiben sem értek el átszellemítést. Jézus mennybemenetele legenda marad az emberek számára, amíg be nem hatolnak a szellemi ismeretekbe - viszont a hozzám tartozók már ekkor átélhették. Ha az ember egy bizonyos lelki érettséget elért, már tudja, hogy Istennél semmi sem lehetetlen. Jézus mennybemenetele is a Megváltás Művét zárta le. A földre szálltam, majd visszatértem Birodalmamba, amit sohasem hagytam el, mert én mindenhol ott voltam, és vagyok. Csak éppen emberi formába öltöztem, hogy az emberek számára látható legyek. Vissza is azért mentem látható formában, mert most már mindig, és örökké minden általam teremtett számára - azok nagy boldogságára - látható Isten maradok.

Az enyémekek visszamaradtak a földön és azért elhagyottnak, és magánosnak érezték magukat, amikor szemük elől eltűntem. Viszont betöltötte őket Szellemem, és határozottan látták missziójukat. Érezték, Szellemem a feladat végrehajtására ösztönzi őket: mert elküldtem őket a világ minden népéhez. Megengedtem, hogy szokatlan élményük legyen, ez volt az utolsó csoda, ami földi vándorlásomat lezárta.

Nekik sokféle hitbeli erősítésre volt szükségük. A velem való állandó érintkezés által bizonyos önállótlanásra jutottak, amit még le kellett győzniük. Azért minden egyes tanítványom mindig szeme előtt tarthatta a legutolsó eseményt, hogy akaratom szerint teljes buzgalommal tevékeny legyen. Viszont Szellemben velük voltam, azonkívül az értem és Birodalmamért végzett tevékenység közben gyakran hallhatták beszédemet, és ez nyilvánvalóvá tette, hogy állandóan velük vagyok. Szeretetük állandóan mélyebb lett irántam, tehát azonos mértékben nőtt ismeretük, és a képesség, hogy értem dolgozzanak. Megváltó Művemmel eltöröltem az emberiség nagy bűnadósságát, és erről ismeretet kellett adnom az embereknek. Ez ismét csak embereken keresztül mehetett végbe, akik már átéltek engem, és kereszthalálomat. Ők erről a nagy, irgalmas tettről a legtisztább igazságot hirdethették. Ezért lettek tanítványaim missziójukra szokatlanul erősen felkészítve, és megszilárdítva. Előtte magam tanítottam, és

készítettem őket feladatukra, hitükbe is szokatlanul megerősödtek, de akarati szabadságukat megtartották. Irántam való szeretetük, és életvitelük megengedte, hogy ráadásul ezzel a hivatallal is gondolhattam rájuk, mert az egész világnak meg kellett tudni, mi történt Isten oldaláról az emberekért és ennek az ismeretnek a terjesztésére alkalmas szolgákra és követekre volt szükségem.

Nekik teljes meggyőződéssel kellett képviselniük azt amit tanultak. A bennük lévő szeretet alkalmassá tette őket, hogy szokatlan élményeket is elfogadjanak, és embertársaik előtt teljes buzgalommal tanúskodjanak róla. Megváltó Művemről való ismeret mindig bizonyos fokú szeretetet követel, hogy elhiggyék, és elfogadják. Viszont a szerető szívű embert Szellemem is betölti, és vezeti minden igazságban, ahogyan azt magam hirdettem.

Ámen.